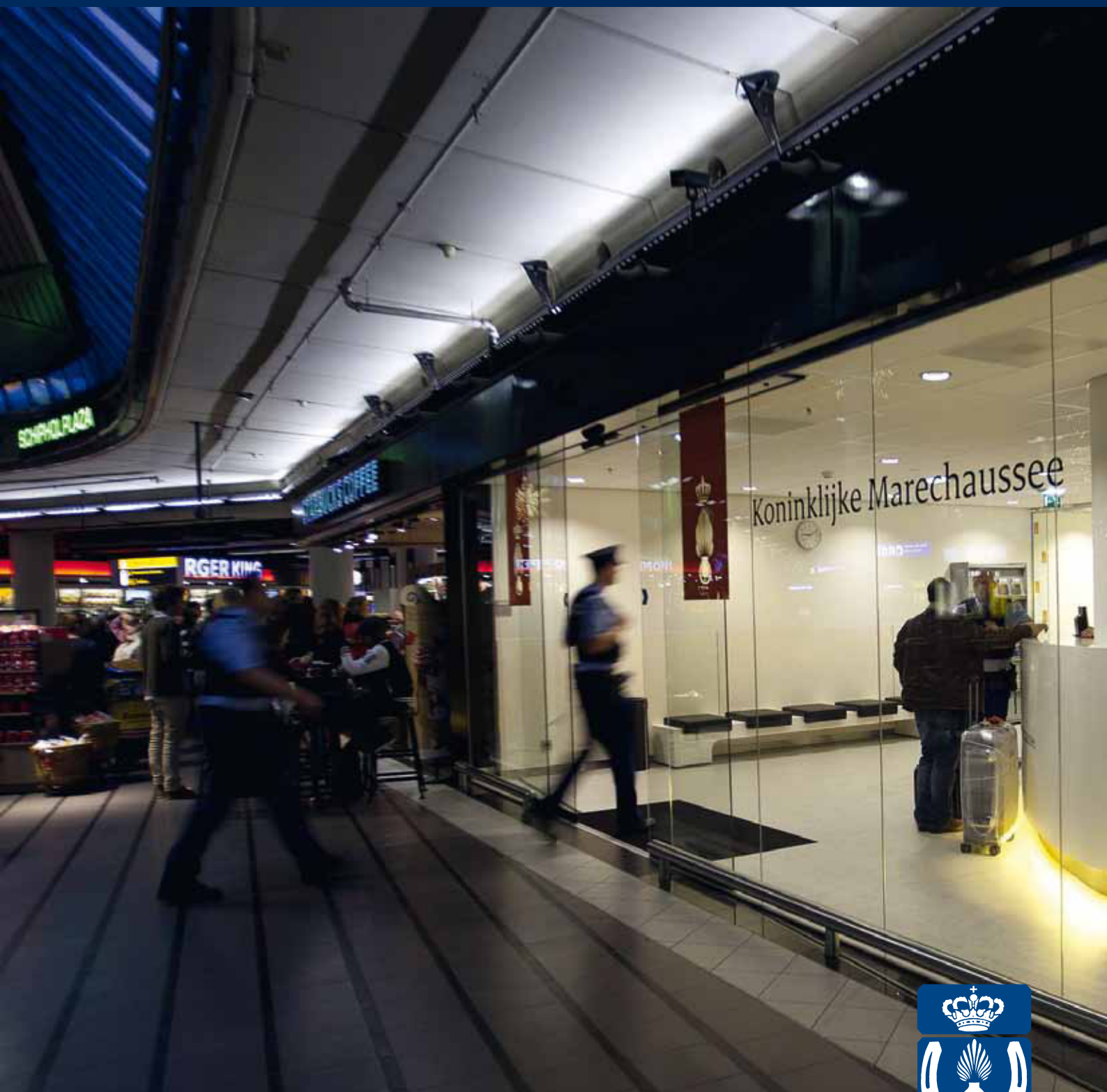

Marechaussee Contact

colofon

Marechaussee Contact is een uitgave van Stichting Marechaussee Contact en verschijnt zes keer per jaar.

De realisatie is in handen van de SMC-commissie:
Redactie, voorlichting
en communicatie.

Redactie

Erik Boom
Roel Bouwman
Marion Broekhuizen-Klijnhout
Hardy Damen
Willem Geense
Frans Meijer
Jack Vlaming

Redactieadres

Weeshuiswal 9
4116 BR Buren
0344-571256
redactiemc@gmail.com

Vormgeving en druk

Ten Brink, Meppel

Wijzigingen van adresgegevens

Begunstigersadministratie SMC
Johan Frisoplein 23
8071 LX Nunspeet
0341-257129
c.dboom@chello.nl

Kopij volgend nummer

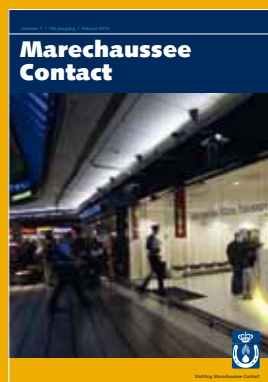
Voor informatie over het aanleveren van kopij graag contact opnemen met de redactie

Deadline

De deadline voor het inzenden van kopij voor de volgende uitgave van Marechaussee Contact is 22 maart 2013

inhoud

3	Observaties van de voorzitter
4	Nestelpennen, actuele berichten over de KMar.
7	Agenda, activiteiten van en voor oud-marechaussees
10	Veteranenrubriek met allerlei informatie voor KMar-veteranen
12	KMar-reservisten nemen deel aan volleybaltoernooi
14	Het Korps Militaire Politie/Koninklijke Marechaussee
16	Dienstplichtig met een Z-nummer
18	Deel IX van de serie 'De onbekende helden van 1940-1945'
21	De geschiedenis van het Wapen, deel XXII
24	SMC-Allerlei
26	Personalia
27	SMC-Informatie

Omslag:
KMar op Schiphol
jubileert binnenkort,
zie oproep pagina 5

Observaties voorzitter

De eerste twee maanden van 2013 liggen al weer achter ons. De voorbereidingen voor de in dit jaar geplande SMC- en andere bijeenkomsten zijn in volle gang. Enkele door specifieke lichtingen geplande bijeenkomsten hebben zelfs al plaatsgevonden. Ik hoop dat we met elkaar weer een heel goed jaar tegemoet zullen mogen gaan!

Op 25 januari is in Soesterberg formeel het startschot gegeven voor de nieuwbouw van het Nationaal Militair Museum (NMM). Het Legermuseum en het Militair Luchtvaart Museum zullen daar worden ondergebracht. Het Marinemuseum, het Mariniersmuseum en ons museum krijgen volgend jaar formeel de status van nevenvestiging van het NMM. Deze drie musea verhuizen dus niet, de bestaande locaties blijven gehandhaafd. De verwachting is dat in oktober 2014 het NMM voor het publiek wordt geopend.

Op 1 februari was het zestig jaar geleden dat Zeeland, delen van Zuid-Holland en Noord-Brabant werden getroffen door de Watersnoodramp. 1834 mensen zijn toen omgekomen. Leden van het Wapen (zowel beroeps als dienstplichtig) hebben destijds hulp geboden. In dit nummer besteden we daar aandacht aan.

Medio januari zijn weer twee leden van het Wapen ingedeeld bij de Multinational Force and Observers (MFO) in de Sinai-woestijn. Zelf was ik in de periode mei 1994 tot mei 1995 bij die Force de Nederlandse Contingentscommandant en de Force Provost Marshall (de politiechef van de Force). Net als veel collega's kijk ik met voldoening terug op de daar doorgebrachte tijd. We hebben zowel in Egypte als in Israël goed werk kunnen verrichten en veel internationale ervaring opgedaan. In al die jaren hebben daar ruim achthonderd leden van het Wapen dienst gedaan. In mei 1995 heeft Nederland de bijdrage aan deze vredesmacht beëindigd, wij hebben de politietaken toen overgedragen aan de Amerikanen en de Hongaren. Ik vind het heel plezierig dat wij daar nu weer wel acte de présence geven en wens onze collega's veel succes.

In 2011 en 2012 hebben we geprobeerd in elk nummer van Marechaussee Contact aandacht te besteden aan de belevenissen van onze collega's in den vreemde. Leden van het Wapen dienen op heel veel plaatsen in de wereld, maken deel uit van veel missies. Helaas hebben wij deze artikelen moeten staken. Wij stuitten op bezwaren van de zijde van de Defensiestaf. De Chef Defensie Staf (CDS) is verantwoordelijk voor alle missies en voor de publicaties die over deze missies verschijnen. Kopij moest daarom ook door ons ter goedkeuring worden voorgelegd aan de Defensiestaf. Veelal werkte dit vertragend en werden daardoor deadlines voor ons blad niet gehaald. Wij betreuren dit, mede omdat wij vinden dat het werk dat onze collega's bij al die missies verrichten zeker ook bij de SMC-achterban onder de aandacht moet worden gebracht. Ook voor deze collega's vormen wij immers de kring

van vrienden! Alleen met achtergrondkennis kunnen wij het nut van deze missies naar derden verdedigen!

In dit nummer treft u een artikel aan over het Marechaussee Meeting Point. Het bestuur van de Stichting Historisch Museum der Koninklijke Marechaussee en de Commandant van het Wapen hebben vorig jaar afgesproken dat het Marechausseemuseum, nog meer dan voorheen, moet gaan fungeren als ontmoetings-, vergader- en werklocatie. Het museumteam heeft de laatste maanden hard gewerkt om invulling te geven aan de gemaakte afspraken. De Commanderie (het voormalige woonhuis) is opgeknapt en aangepast. Hier bevinden zich nu vier werkplekken en zijn twee vergader ruimten ingericht. In de drie gebouwen van het museum kan men inmiddels beschikken over Wifi. Daardoor kunnen leden van het Wapen, die daarvoor van de organisatie de apparatuur hebben gekregen, in Buren van hun digitale werkplek gebruikmaken. Alle leden en oud-leden van het Wapen hebben bovendien op basis van gemaakte afspraken gratis toegang tot het museum. Zij mogen ook om niet gebruik maken van de ruimten en faciliteiten die in het convenant zijn genoemd. Het museumteam hoopt ook dit jaar velen te mogen verwelkomen. Veel collega's en/of familieleden benutten het bezoek aan Buren tevens om persoonlijke notities, foto's en andere artikelen aan het museum te schenken. Mede door deze inzet en betrokkenheid van hen zijn wij als museum in staat om ook onze moderne geschiedenis voor het nageslacht vast te leggen.

Het aantal SMC-begunstigers is dit jaar enigszins gedaald. Veel anderen zijn ons, ook in het achter ons liggende jaar weer, ontvallen. Wij gedenken hen telkenmale met respect en met warme gevoelens. Helaas hebben we ook afscheid moeten nemen van 'wanbetalers'. Gelukkig telt de stichting nog steeds ruim 3100 begunstigers en zijn we daardoor - ondersteund door website, nieuwsbrief en ons blad - nog steeds zeer goed in staat om een robuuste kring van vrienden rondom ons Wapen te vormen.

Ik wens u veel leesplezier en hoop ook dit jaar velen van u bij de komende bijeenkomsten te mogen ontmoeten. En...als u nog niet eerder kwam, kom ook eens een keer. U bent van harte welkom!

Jack Vlaming
brigade-generaal b.d.
voorzitter SMC

Aanhoudingen in verband met mensensmokkel

Het Team Migratie Criminaliteit (TMC) Schiphol van de Koninklijke Marechaussee, heeft een vijftal aanhoudingen verricht in verband met mensensmokkel.

De mensensmokkel werd georganiseerd vanuit Amsterdam en Diemen en betrof de smokkel van een tweetal personen afkomstig uit Oeganda. Vanuit Kampala in Oeganda vroegen zij visa aan om landen in Europa te bezoeken. Deze visa werden onder valse voorwendselen verkregen bij ambassades in die landen.

Door marechaussees van het Team Migratie Criminaliteit werd tijdens observaties vastgesteld dat deze personen vanuit omliggende Schengenlanden via de luchthaven Schiphol ons land binnenkwamen. Nadat zij op Schiphol waren aan-

gekomen, werden zij opgehaald en ondergebracht op adressen in Amsterdam-Zuidoost en Diemen. Hier verbleven zij een aantal maanden om zich voor te bereiden op een acceptabel asiolverhaal voor de Immigratie en Naturalisatie Dienst (IND) teneinde een vergunning tot verblijf in Nederland te verkrijgen.

Tijdens het onderzoek, dat onder leiding van het openbaar ministerie te Haarlem werd uitgevoerd, heeft de Koninklijke Marechaussee nauw samengewerkt met de Immigratie en Naturalisatiedienst (IND) en het Centraal Orgaan Opvang asielzoekers (COA).

Duitser in Hoek van Holland opgepakt met 40 kilo qat in bagage

Tijdens een grenscontrole op Hoek van Holland heeft de KMar een 54-jarige Duitser aangehouden op verdenking van overtreding van de Opiumwet.

De man bleek in zijn bagage veertig kilo qat te vervoeren. Qat is een stimulerende drug die sinds 5 januari 2013 straf-

baar is gesteld in de Opiumwet. De verdachte was afkomstig uit Engeland en liep tegen de lamp bij een routinecontrole van de KMar-brigade Zuid-Holland, die onder meer de grensbewaking verricht in Hoek van Holland en Europoort. Bureau KMar 'Rotterdam the Hague Airport' doet verder onderzoek naar de verdachte.

Het kauwen van qat wekt enige uren na het kauwen euforie op met een energiek gevoel met verhoogde alertheid en opwindend. De potentie van qat is minder dan de helft van amfetamine. Afhankelijk van de dosis leidt het gebruik van qat tot een verhoging van de bloeddruk en hartfrequentie, slapeloosheid, anorexia, constipatie, urineretentie, verhoogde lichaamstemperatuur, geïrriteerdheid en een lagere potentie bij mannen. Chronische toxiciteit: afgenomen seksuele potentie, peridontale aandoeningen en grotere kans op mond- en tongkanker.

Dieven gepakt op Rotterdam the Hague Airport

Onlangs heeft de Koninklijke Marechaussee drie personen aangehouden die verdacht werden van diefstal door braak.

Het drietal, twee mannen van 35 jaar en een vrouw van 37 jaar, allen uit Hillegersberg liep tegen de lamp tijdens een preven-

tieve fouilleeractie op de luchthaven Rotterdam the Hague Airport.

In de auto van het drietal troffen marechaussees van Brigade Zuid-Holland onder meer een geldcassette aan gevuld met honderden één en twee euromunten. De geldcassette zou mogelijk behoren bij een gokkast. In de auto werden verder diverse inbrekerswerktuigen aangetroffen.

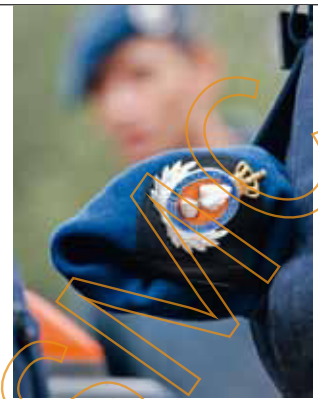
Hierop werd het drietal aangehouden en in verzekering gesteld. De Brigade Zuid-Holland stelt een nader onderzoek in naar het drietal.

Drugshond vindt elf kilo harddrugs in trein

Bij een drugscontroleactie, door spoorwegpolitie en Koninklijke Marechaussee, in de internationale treinen tussen Deventer en het Duitse Bad Bentheim heeft de drugshond meer dan elf kilo XTC en amfetamine bij een reiziger uit Rotterdam aangetroffen.

Bij controle van de rolkoffer van de man bleek hier een fikse

hoeveelheid harddrugs in te zitten, namelijk XTC en amfetamine, in totaal 11,3 kilo. Eerder genoemde persoon is aangehouden voor het aantreffen van deze drugsvondst. Het gaat om een 31-jarige Rotterdammer. De man is in verzekering gesteld.

Coke in pruik

De Koninklijke Marechaussee op Schiphol doet onderzoek naar een 45-jarige Surinaamse vrouw die wordt verdacht van het smokkelen van cocaïne.

Tijdens een 100% controle door de douane op de luchthaven viel de vrouw op door haar haardracht. Na onderzoek bleek dat de vrouw bijna een kilo cocaïne had verstopt in haar pruik. De vrouw is door de douaniers aangehouden en overgedragen aan de Koninklijke Marechaussee.

Het onderzoek wordt verricht door rechercheurs van het recherche team drugsbestrijding (RTD) van de Koninklijke Marechaussee Schiphol onder leiding van het Openbaar Ministerie in Haarlem.

Oproep

In opdracht van de Commandant van het District KMar Schiphol, brigade-generaal Harry van den Brink, is Harry C. de Jong in samenwerking met een historicus van het NIMH (Nederlands Instituut Militaire Historie), drs. Frank Bethlehem, een boek aan het samenstellen over de huisvesting van de Koninklijke Marechaussee op en nabij de luchthaven Schiphol.

Het boek wordt uitgegeven in de tweede helft van 2013 ter gelegenheid van de opening van de nieuwbouw van de KMar op Schiphol, de Prinses Maxima kazerne. Het boek beschrijft de periode van 1946 tot heden.

Voor het boek zijn de coauteurs op zoek naar foto's van diverse locaties in de omgeving van Schiphol, zoals Nieuwe Meer, Badhoevedorp, Schiphol Oost (periode 1946-1967), districtsgarage, opleidingscentrum Leijduin, ex RP-locatie aan de Havenmeesterweg, Evertsekliek en Terminal Schiphol (vanaf 1967).

Alles wat met huisvesting, werkruimte, paspoortcontrolebalie te maken heeft, is welkom.

Ook verhalen en belevenissen van personeel dat destijds dienst heeft gedaan op de brigade Schiphol en/of later bij het District KMar Luchtvaart zijn welkom.

Derhalve dus de oproep aan lezers en oud-collega's die bruikbaar materiaal in het bezit hebben om te reageren.

Kazerne
Badhoevedorp,
geopend
23 maart 1960

Reacties kunnen worden gezonden naar het e-mailadres van Harry de Jong: hc.d.jong@mindef.nl, graag met in de adresbalk cc: g.de.rover@marechausseemuseum.nl

De heren de Jong en Bethlehem, alsmede het Marechausseemuseum zijn u bij voorbaat erkentelijk.

Schaalmodel
KMar complex
Schiphol 2013

Nederland heeft voorzitterschap Eurogendfor

Nederland heeft vanaf 1 januari 2013 het voorzitterschap overgenomen van het bestuurlijke platform dat het Europese gendarmeriekorps (Eurogendfor) aanstuurt. De overdrachts-ceremonie was onlangs in Lissabon.

De Portugese luitenant-generaal Luís Manuel dos Santos Newton Parreira overhandigde de vlag en voorzittershamer

aan luitenant-generaal Hans Leijtens (rechts op foto). De commandant van de Koninklijke Marechaussee vormde samen met functionarissen van de ministeries van Buitenlandse Zaken en Defensie de Nederlandse vertegenwoordiging. De plechtigheid had plaats tijdens de laatste vergadering van het bestuurlijke platform: het Comité InterMinisteriel de haut Niveau (CIMIN).

De Europese politiemacht Eurogendfor bestaat uit zes EU-lidstaten die over een politiekorps met militaire status beschikken: Frankrijk, Italië, Nederland, Roemenië, Portugal en Spanje. CIMIN bestaat uit representanten van elk van de lidstaten en bepaalt de strategische richting. Ook geeft het richtlijnen aan de commandant van Eurogendfor. 'De internationale gemeenschap heeft met deze gendarmeriemacht een uniek instrument in handen, dat een daadwerkelijke bijdrage kan leveren aan veiligheid, gerechtigheid en wederopbouw, zoals in Kosovo en Afghanistan', zei Leijtens.

Verdachten van wapendiefstal opgepakt

De Koninklijke Marechaussee heeft op de marinekazerne Suffisant te Curaçao, een 21-jarige en een 20-jarige milicien aangehouden die verdacht worden van diefstal van twee vuurwapens van het type Glock op Marinebasis Parera.

Onlangs werd de diefstal door de Marine ontdekt waarna aangifte is gedaan. Uit onderzoek door de Koninklijke Marechaussee bleek dat de beide miliciens als verdachte konden

worden aangemerkt. Op bevel van de Officier van Justitie zijn de miliciens buiten heterdaad aangehouden en in verzekering gesteld. De Koninklijke Marechaussee Curaçao, team militaire politiezorg zet onderleiding van het openbaar ministerie het onderzoek voort.

Frontex en de KMar

De Europese ministerraad richtte in oktober 2004 het Europees Agentschap Frontex op. De naam is afgeleid van het Franse *frontières extérieures* (buitengrenzen).

De belangrijkste taak van Frontex is het gezamenlijk versterken van de grenscontroles aan de buitengrenzen van de EU om illegale migratie tegen te gaan. Frontex coördineert daarom gezamenlijke internationale operaties met de lidstaten op het land, ter zee en in de lucht.

CKMar is namens Nederland permanent lid van de Management Board, (het hoogste besluitvormende orgaan binnen Frontex). Drie KMar-collega's werken in het hoofdkwartier van Frontex in Warschau. De Nederlandse inzet voor Frontex bestaat niet alleen uit de KMar. Ook collega's van onder andere de politie, zeehavenpolitie, de Dienst Terugkeer en Vertrek van de Immigratie en Naturalisatie Dienst en de directie Migratie Beleid van het ministerie Veilig-

heid en Justitie kunnen voor operaties worden ingezet. De KMar heeft een permanente pool van ongeveer 120 collega's 'geoomerkt' om voor operaties te worden ingezet. De inzet varieert onder andere van grensbewakers, 'debriefers', vertalers en hondengeleiders. De KMar kijkt op de verzoek van Frontex wat een lidstaat nodig heeft en op welke wijze het daar invulling aan kan geven. Het cv van de KMar is door de jaren heen goed gevuld met Frontex-operaties. Zogenaamde guest officers zijn ingezet aan de zuidkust van Spanje, in het grensgebied van Griekenland en Turkije en voor de Italiaanse kust.

Nederlandse voertuigen, Rhibs (Super Rigid Hull Inflatable Boats) en kustwachtvliegtuigen ondersteunden die bijdragen. Maar behalve de inzet in de lucht, op het land of op het water draagt de KMar ook bij op het opleidingsgebied. Het Border Security Training Centre van het LOKKMar is een volwaardige Partnership Academy en leidt buitenlandse grensbewakers op.

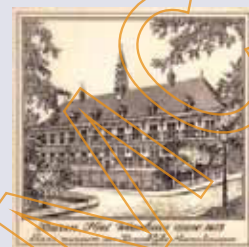
8 maart 2013

Jubileumreünie dienstplichtige lichting 1973-2 te Buren

Dit jaar is het 40 jaar geleden dat de lichting 1973-2 aan de dienstplicht bij Het Wapen begon.

Om dit te herdenken wordt op vrijdag 8 maart aanstaande een reünie gehouden in het Marechausseemuseum in Buren.

Informatie: w.vasmeer@valkenburg.nl, www.marechausseecontact.nl en www.marechausseenostalgie.nl

9 en 10 maart 2013

KMar-reünieweekend te Doorn

Zoals aangekondigd op pagina 11 van het decembernummer van Marechaussee Contact wordt op 9 en 10 maart 2013 een KMar-Libanon-weekend gehouden.

Locatie: Stichting de Basis te Doorn.

Informatie en aanmelden: (bij voorkeur per mail) f.driessen@quicknet.nl – telefoon 0229-263558 of 06-47976614. Zie pagina 11 MC december 2012.

14 maart 2013

SMC-contactmiddag te Buren

Ter herinnering: Op donderdag 14 maart 2013 vindt vanaf 14.00 uur weer de jaarlijkse contact-middag plaats.

Locatie: Marechausseemuseum te Buren.

Informatie: De kosten zijn voor SMC-begunstigers en eventuele partner € 12,50 p.p. Niet-SMC- begunstigers zijn ook welkom. Zij betalen € 25,00 p.p. Deze bedragen zijn inclusief het warm/koud buffet.

Nadere bijzonderheden: Zie MC december 2012 pagina 7 of www.marechausseecontact.nl

18 april 2013

Reünie dienstplichtige lichteningen 1953 te Putten

Bestemd voor alle dienstplichtigen van de lichteningen in het jaar 1953.

Locatie: De Aker, Fontanusplein 2, Putten

Informatie en aanmelden: g.berends2@chello.nl, 0341-451342

25 april 2013

Jubileumreünie dienstplichtigen 1954-3 te Harskamp

Bestemd voor dienstplichtigen van de lichting 1954-3.

In het programma is een bezoek aan de militaire musea in Harskamp opgenomen.

Locatie: De Molen, Molenweg 12, Harskamp.

Informatie: nico.spin@versatel.nl, 010-4666111, 0618205154

26 april 2013

Reünie Identiteitsgroep Steenrode baretten te Schaarsbergen

De Identiteitsgroep Steenrode Baretten (Bond van Wapenbroeders) houdt op 26 april 2013 een reünie voor (oud-)personeel van alle krijgsmachtdelen dat uitgezonden is geweest naar de MFO in de Sinai.

Locatie: Oranjekazerne Schaarsbergen

Informatie: www.bondvanwapenbroeders.nl.

5 mei 2013

SMC - deelname aan het Vrijheidsdefilé te Wageningen

Op 5 mei 2013 organiseert het Nationaal Comité Herdenking Capitulaties 1945 weer het Vrijheidsdefilé. Alle veteranen van de Tweede Wereldoorlog en Indië mogen hier aan deelnemen. Voor de jongere veteranen geldt een beperking in aantal van pelotonssterkte. De organisatie hoopt dat meer **jongere** veteranen, meer dan tot nu toe, deelnemen aan het defilé. Evenals voorgaande jaren wordt het defilé omlijnd door static shows, demonstraties en dergelijke. Deelnemers die slecht ter

been zijn kunnen een plaatsje in een historisch voertuig krijgen.

Locatie: Wageningen, De Dreijen en defilé-route.

Aanmelden en informatie:

SMC-coördinator Erik Boom, Biezenveld 21 9407 GR Assen, eeg.boom@planet.nl, 0592-342168. Deelnemers ontvangen bijtijds informatie over het vervoer van Station Ede naar het evenemententerrein in Wageningen en krijgen met hun begeleider vrij vervoer (maximaal twee per persoon).

15 Mei 2013

SMC-contactmiddag te Badhoevedorp

Informatie:

Net als in voorgaande jaren wordt ook dit jaar – 15 mei aanstaande – weer een SMC-contactmiddag gehouden in Badhoevedorp. Niet uitsluitend bestemd voor de 'Groep Amsterdammers', iedere SMC-begunster kan zich aanmelden. Partners zijn uiteraard ook welkom, evenals niet-SMC-begunstigers.

Programma:

13.30 – 14.00 uur: aankomst en ontvangst met koffie/thee en gebak.

14.00 uur: welkomstwoord

14.15 – 17.00 uur: gezellig samenzijn onder genot van hapje en drankje – drankjes voor eigen rekening en kunnen uitsluitend met Chipknip worden afgerekend.

De contactmiddag wordt afgesloten met een warme maaltijd.

Locatie:

Het KEK-gebouw op het terrein van de voormalige Marechausseebrigade Badhoevedorp. Lindberghstraat 34, 1171 GC Badhoevedorp. Zowel met het openbaar vervoer al eigen vervoer eenvoudig bereikbaar. Buslijn 192 van Schiphol-Sternet vertrekt ieder half uur vanaf Schiphol-Centrum (Schiphol-Plaza) via Badhoevedorp naar NS-station Amsterdam-Sloterdijk vice versa.

Uitstappen bij halte Pa Verkuyllaan, ter hoogte van de KMar-locatie. In de directe omgeving van deze locatie is voldoende gratis parkeergelegenheid beschikbaar.

Kosten:

De kosten voor deelname aan deze contactmiddag bedragen € 12,50 p/p voor SMC-begunstigers en hun partner. Voor niet-begunstigers van SMC geldt een bijdrage van € 25,--

Aanmelding:

Aanmelding geschiedt door overmaking van het te betalen bedrag op de ING-bankrekening 7530025 t.n.v. Reünievereniging Marechaussee Contact, Walstro 33, 1273 BH Huizen onder vermelding van 'Badhoevedorp'. Betalingen dienen uiterlijk op 7 mei 2013 bijgeschreven te zijn. In verband met het bestellen van de catering dient aan deze datum strikt de hand te worden gehouden! Deelnemers ontvangen na aanmelding geen herinnering of programma.

Attentie: per 1 januari 2013 zijn het bankrekeningnummer en de adressering gewijzigd.

11 juni 2013

Jubileumreünie beroepslichting 1963-3 te Buren

Ook de beroepslichting 1963-3 jubileert dit jaar. Op 11 juni 2013 is het precies 50 jaar geleden dat men aan de opleiding begon. Op dezelfde datum maar dan een halve eeuw later wordt er een reünie gehouden.

Locatie: Marechausseemuseum in Buren.

Informatie: www.marechausseesporen.nl/pagina_ber-opleiding_63-3.htm.

Aanmelden: postbus@vanduppen.eu

7 september 2013

Reünie 1(NL)UNSignalBatallion te Schaarsbergen

Enkele tientallen marechaussees hebben gediend bij 1(NL)UN Signal Batallion, voormalig Joegoslavië.

Voor allen die bij dit bataljon gediend hebben, wordt op 7 september 2013 een reünie gehouden.

Locatie: Oranjekazerne Schaarsbergen

Informatie: www.marechausseecontact.nl en www.signalbn.nl

Nationale Veteranendag komt er weer aan

SMC/KMar gaat van start, nu in het jaar vóór het tweehonderdjarig bestaan van het Wapen. Dit vraagt een groei in het aantal deelnemers om in 2014 flink uit te pakken. Een drietal SMC-ers - Henk Tervooren (coördinator), Peter Rutten (commandant detachement) en Loek van der Nes (manager Malieveld) - gaat er met u iets moois van maken. De 9e Veteranendag Den Haag vindt plaats op zaterdag 29 juni 2013.

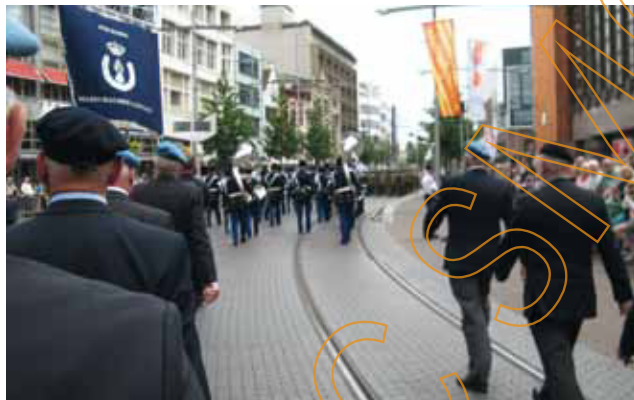
Aanmelden

Ook voor de niet-SMC-ers is SMC namens CKMar de contactpersoon. Zij doet ook de voordrachten aan het Stichtingsbestuur Nederlandse Veteranendag van de veteranen bij de opening in de Ridderzaal en van het opspelden van medailles bij de Medailleparade. Voor de Ridderzaal zullen meer jongere veteranen gevraagd worden. Je moet daar ook goed ter been zijn.

Het aanmeldingsformulier dat in februari bij het veteranenblad Checkpoint wordt toegevoegd, dient u beslist op dit adres in te dienen: H.P.P. Tervooren, Klingerbergsingel 87, 5925 AG Venlo (telefoon 077-3824761/06-55516765). De meesten ontvangen van hem vooraf al een schrijven met daarbij een ruimer formulier. Insturen vóór 1 april 2013. Voor alle informatie kunt u bij Henk Tervooren terecht.

Defilé

Het detachement moet nog groter zijn dan vorig jaar. Met uw hulp gaat het dit jaar lukken. Allen gaan gekleed in het verenigingsstenu: blauwe blazer, grijze broek, baret, blauw/wit overhemd en stropdas. Een net donker pak is ook goed. De andere KMar-veteranen gaan in het tweede blok. Ze moeten zelf hun commandant kiezen. Slecht ter been? Dan kunt u opteren voor een instapkaart op naam voor een historisch voertuig of een tribunezitplaats bij het defileerpunt. Via SMC ontvangt men als deelnemer - ook voor de partner of begeleider - een NS-vrijvervoerbewijs,

Detachement SMC/KMar altijd achter het Trompetterkorps KMar

maaltijd- en consumptiebonnen. Als u zich niet aanmeldt, ontvangt u niets van dit alles. Voor informatie kunt u ook de website www.veteranendag.nl raadplegen. Het wordt vast weer een prachtige dag met veel entertainment.

Integrale vaandel-/standaardwacht op het Binnenhof bij de Medal-parade

17 oktober 2013

Algemene Reünie SMC

In MC december 2012 stond deze datum nog onder voorbehoud vermeld. Inmiddels staat definitief vast dat de Algemene SMC- Reünie op 17 oktober 2013 in 'De Molen' te Harskamp zal plaatsvinden.

Nadere informatie: in een van de volgende nummers van MC.

- Het in MC december 2012 aangekondigde bezoek aan het Museum Bevrijdende Vleugels te Best zal NIET in april plaatsvinden, maar verderop in het jaar. Nadere informatie volgt.
- In 2013 willen de mannen van de beroeps lichting 1967-6 een reünie houden in het Marechausseemuseum te Buren. Belangstellenden worden verzocht vóór 1 juli 2013 te reageren naar willem.van.weelden@casema.nl

Minister vreest herhaling

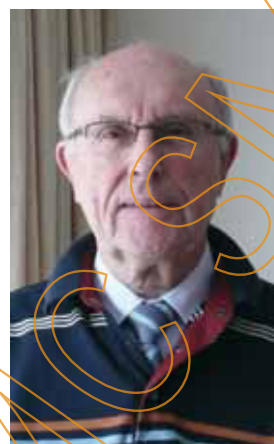
De minister van Infrastructuur, mevrouw Melanie Schultz, sprak daarover eind vorige maand in De Volkskrant. Nederlanders zijn onvoldoende voorbereid op een watersnoodramp. Die ene storm in tienduizend jaar kan juist die van morgen zijn. Eind 2014 komt zij met een evacuatieplan. Zo denkt de minister aan inklapbare middenbermen zodat gevlucht kan worden in één richting, de veiligheid tegemoet.

Tien jaar terug

Vandaag neemt de redactie u mee naar 1953 - zestig jaar geleden - opdat wij niet vergeten. Over de watersnoodramp 1953 verscheen tien jaar terug in dit blad een vier pagina's tellend en rijk geïllustreerd artikel. Daarin was veel aandacht voor de publicatie van oud-marechaussee Kor Waleboer, nu tachtig jaar en toen chauffeur bij het H-Eskadron van de KWIII-kazerne in Apeldoorn dat politionele bijstand verrichtte

Oud-adjutant
Evert Bosman.

Oud-wachtmeester
Kees Kortlever.

op de Zuid-Hollandse eilanden. Anno 2013 willen wij aan het woord laten de Indië-veteraan Evert Bosman en Korea-veteraan Kees Kortlever, destijds geplaatst op respectievelijk de brigade Hansweert en Terneuzen, midden in het rampgebied. Ze hielden de voeten niet droog.

Nieuw: de KMar Balkan-reünie!?!?

Reeks van onderscheidingen met twee x twee uit Bosnië

Aansluitend op het goede resultaat van de MFO-KMar reünie op 17 november 2012, is de Stichting Marechaussee Contact (SMC) voornemens een KMar-Balkan-reünie te organiseren. Dit wordt ergens in november 2013. Een certificaat is bij het Veteraneninstituut al aangevraagd, anders wordt het te duur. Veel KMar-personeel is vanaf 1992 op de Balkan op missie geweest, georganiseerd door de Verenigde Naties of de Europese Gemeenschap. Niet alleen de landen van voormalig Joegoslavië (Bosnië, Kroatië, Macedonië, Kosovo enzovoort) maar ook Albanië hoort daarbij. Tevens nemen we mee de gerelateerde missies zoals WEU/Donau-operatie en Deny Flight met KMar-personeel in Villafranca en Amendola in Ita-

lië. Het betreft de missie vanaf UNPROFOR (United Nations Protecting Force) in 1992 tot KFOR (Kosovo Force) en EULEX (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) van dit moment. De SMC-veteranenafdeling wil in samenspraak met de SMC-reüniecommissie onderzoeken of dit mogelijk is. Ze nodigt (oud-) KMar-personeel uit te reageren bij Frans Meijer telefoon 0341-417087 of bij veteranen@marechausseecontact.nl onder vermelding van naam, post- en emailadres, telefoonnummer, missienaam en de periode van uitzending. Ook niet-SMC-begunstigers worden verzocht hun mening te geven.

watersnoodramp 1953

1953

Op de verjaardag van Prinses Beatrix woeien er al dakpannen van de huizen. Maar het stormde wel vaker. Men vreesde niet al te erg. Ook de radiozenders Hilversum 1 en 2 - televisie was er toen nog niet - gingen na het Wilhelmus om 24.00 uur gewoon uit de lucht. Orkaankrachten uit het noordwesten en de springtij joegen het water ongekend hoog op, wel drie meter boven de maximale vloedlijn. Zeven uur later kondigden de zenders de noodtoestand af, ingeseind door zendamateurs uit het rampgebied. In totaal waren er 89 dijken doorgebroken in Zeeland, zuidwest Zuid-Holland en West-Brabant. De grauwe watermassa kolkte door de zee- en polderdijken en er overheen, soms huizen meesleurend in het geweld. In totaal vielen er 1835 doden; veel vee ging verloren. Heel Nederland stond op zijn kop. Wat maakten genoemde veteranen mee op deze 1e februari in 1953?

Evert Bosman

Deze bijna 86-jarige veteraan (zijn laatste functie was brigadecommandant in Harderwijk) was in 1953 wachtmeester (wmr) in Hansweert. Het was een grensbewakingsbrigade op de internationale Rijnvaart door het kanaal van Zuid Beverland. Bosman vertelt: 'We hadden 's avonds een afscheidsfeestje van een collega gevierd. Na de alarmering van een rijkspolitieman die nacht, kwam er nog een bericht. De brigadecommandant en ik moesten vloedplanken gaan plaatsen bij Perkpolderhaven. We namen ieder een andere route, ik met mijn 'VW-busje' via Kruiningen. Een dam van water kwam mij tegemoet; ik moest weer terug. Vlak bij de brigade sloeg mijn motor af en liep ik door het koude water verder naar de brigade. Mijn kamer was op de begane grond, snel nog wat spulletjes mee naar boven genomen. In de zitkamer boven kwam het water gelukkig op twee traptreden na niet verder. Het gezin van de commandant woonde daar ook. Terwijl wij met de vlet van de genieboot werden bevrijd, bleef het gezin achter. De tweede nacht kwam het water nog hoger. Dit kostte wel mijn scheerapparaat en mijn fiets was verroest. Met de vlet heb ik meegedaan aan enkele reddingsacties. Ik vond onderdak bij de hofmeester van de veerboot, want mijn kosthuis stond onder water. Mijn verloofde Geesje telefonisch informeren, kon ik op het droge deel aan de oostkant van het kanaal. Gelukkig wel. Verder heb ik in een roes geleefd. Oud-collega's kunnen mij bellen op 0341-420057 om dit weer bij mij helder te krijgen.'

Structuur

De KMar zag er toen heel anders uit: zes divisies, tweentwintig districten en bijna tweehonderd (kleine) brigades. Voor de bijstand had je het A-Eskadron tot en met het H-Eskadron. De meeste van deze eenheden werden zondags al geconsigneerd, ook het H-Eskadron van het Depot KMar in Apeldoorn. Dit was als eerste gereed en meldde zich via een tussenstop in Amersfoort op maandag om 09.00 uur in het gebied voor hulpdiensten op de Zuid-Hollandse eilanden.

Kosthuis van Bosman onder water (3 februari 1953).

Dijkdoorbraak bij Kruiningen.

Dit waren verkeersregeling, begeleiding colonnes, beveiliging tegen plunderen, evacueren enzovoort. Ook deed er een KMar-peloton dienstplichtigen van het Depot dienst, op verzoek van brigadecommandant Terneuzen.

Kees Kortlever

Deze Korea-veteraan (maar dit ving pas later in 1953 aan) was marechaussee der eerste klasse op de brigade Terneuzen met de districtsstaf in hetzelfde gebouw. In 1960 verliet de toen wmr het Wapen en kwam via de zuivelindustrie bij de Stichting 1940 – 1945 terecht. Als hoofd van de afdeling nieuwe aanvragen en verzetsrapportages ging de nu 82-jarige met pensioen. Zijn terugblik op de watersnood: 'Ik was zaterdag gewoon naar bed gegaan. Onze planton kreeg de waarschuwing dat er aan het eind van de Nieuwstraat water over de dijk kwam. Aan deze straat ligt veel lager het brigadecomplex. Van sirenes of klokgelui heb ik niets gehoord. Beneden angekommen stond ik gelijk al in het water. Heel koud. De inboedel hebben we zoveel mogelijk omhoog gebracht. Het water kwam tot 1,50 meter. Er was tot de morgen geen

Prins Bernhard op bezoek in Hansweert.

contact met de buitenwereld. Pas toen hoorden wij welke ramp zich had voltrokken. De waarnemend commandant had met zijn gezin ook woonruimte boven. Hij trapte een gat in de muur en kwam zo tot ons. Met een roeiboot zijn we uit de kazerne gehaald. We kregen kwartier in een hotel in de buurt, dat hoger lag. De Belgische brandweer heeft ons terrein later weer leeg gepompt. Ook een polderdijk brak: elf doden, waaronder een kind dat je nooit meer vergeet. Menig dier keerde bij het zien van al dat water zo de stal weer in en verdronk. De Kaderschool uit Weert kwam zandzakken vullen. Neergelegd in het dijkgat maaide de tweede vloedgolf de zakken er zo weer uit. Het KMar-peloton dienstplichtigen werd over alle brigades in Zeeuws-Vlaanderen verdeeld voor bewakingsdiensten. Op 2 februari kwam Prinses Wilhelmina al polshoogte nemen in Terneuzen; Prins Bernhard volgde veertien dagen later. Het waren lange en hectische dagen. Het opruimen van de rommel: wrakhout, inboedel, kadavers, schuren enzovoorts duurde nog maanden.'

Slot

In totaal hebben 15.000 militairen van alle krijgsmachtdelen tot 17 februari zich ingezet in het watersnoodgebied. Steun, ook in materieel opzicht met heli's (Nederland had slechts één heli) en amfibische voertuigen, kwam van de Verenigde Staten, Groot-Brittannië, België enzovoort. De lange dagen waren veelal ingrijpend, terwijl men niet kon terugvallen op een psycholoog bij de KMar. Later kwamen de Deltawerken tot stand, maar in 1995 was het bijna weer raak. Nu door massaal regenwater op de Rijn en de Maas; 250.000 mensen moesten worden geëvacueerd. Laten we zo'n ramp nooit meer hoeven mee te maken. Naar verluidt zal Donald Weekenstroom voor het Marechaussee Museum een brochure (laten) schrijven over de 'Watersnoodramp 1953'.

Water na enkele dagen al flink gezakt bij de brigade Terneuzen.

Foto G: Personeel Terneuzen ruim een jaar voor de ramp. Voorste rij vlnr: wmr F.J. Bogisch, wmr W. Kersten, ow K. Luitwieler, aoo J. Cambier (ging toen met leeftijdsontslag), wmr J.C. Mosterd, wmr J.M. Romijn. Achterste rij vlnr: de mars1 Rademacher, G. Kooiman, C.J. Kortlever, A. Boerrigter, H. Starrenburg, N.J. Delsasso, J. van der Form, A. van Ankeren. (foto van Kees Kortlever).

20e Editie Netherlands International Shooting Competition

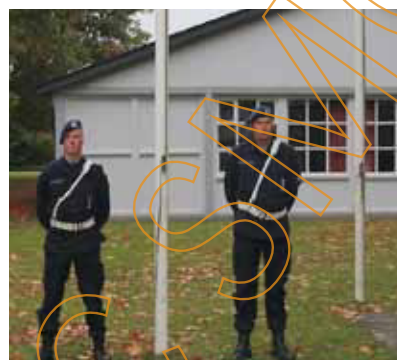
De Nederlandse International Shooting Competition, ook bekend als de NISC, vond vorig jaar in oktober voor de 20ste keer plaats op de Harskamp. Eigenlijk kunnen we de deelnemers ook de 'vrienden' van de NISC noemen.

De competitie is een grote reünie voor voornamelijk NAVO-landen, alhoewel er dit jaar ook weer teams waren uit Zuid Afrika, Noorwegen en Estland. Deze vrienden zijn allemaal reservisten en na twee decennia is het meer dan alleen International Shooting competitie. Alles bij elkaar waren er vijftien nationaliteiten vertegenwoordigd met 51 teams, elk bestaande uit drie personen. Een heel grote groep lotgenoten waarmee het, met of zonder uniform, direct leidt tot uitwisselen van ervaringen, gewoontes en (sterke) verhalen. Zoals de traditie behoeft, had de Marechaussee de verantwoordelijkheid bij het appel voor het hijsen van de vlag dat weer vlekkeloos verliep. De strijd gaat natuurlijk om de beste schutter en/of het beste overall team. Hiervoor werd er geschoten met pistool Glock, geweer Fal en Diemaco C0-7. Bij geweer werd geschoten op honderd, tweehonderd en driehonderd meter, inclusief een oefening met snelvuur. Bij pistool verschoot men 35 patronen in drie oefeningen. De laaghangende zonsopkomst heeft de vroege teams op de geweerbaan behoorlijk tegengewerkt. Enfin, het programma

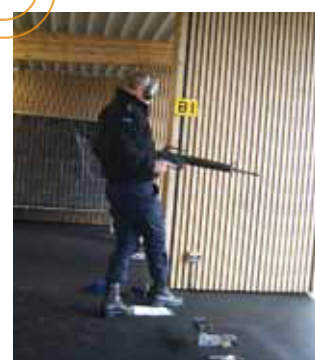
zat wederom strak in elkaar en alhoewel het een hele grote groep mensen was verliep alles binnen de tijds-kaders. Na het schieten was het omkleden in 'avondtenue' voor het gala-diner, proosten, prijsuitreiking en vooral weer veel praten. In 2013 is de NISC van 11 t/m 13 oktober. Wie waren de beste schutters of het beste overall team? Ach, wat doet het er ook toe. We zijn allemaal 'vrienden' van de NISC.

De Gier, Van der Struijk en Van der Veen

KMar staat gereed om de vlag in top te hijsen

De Gier in concentratie op de honderd meter staand

Pre-Olympisch evenement

En dat in de Olympische ambiance van 'where else' dan Dronten, het best te bereiken met gebruik van stafkaarten. Lager gelegen sportgrond voor het leveren van topprestaties is onvindbaar.

Op 14 november waren daar de Nederlandse Kampioenschappen voor de KMar, georganiseerd door - 'who else' - de IBT (redactie: Integrale Beroepsvaardigheden Training) Schiphol. Van de 21 teams worden de reservisten graag gezien als sterke tegenstander. Het team bestond uit de gelauwerden: Henk en Henk (wie kent ze niet), Esther, Clyde, Dick, Erik, Laurens en Philip. Bij de peptalk koos coach Henk voor een kort, bondig, stellig en duidelijk verhaal. Kort samengevat: doorpakken. In de (nog niet op tv uitgezonden) oeverloze analysekringsgesprekken vooraf met ex-profs was de coach duidelijk: we spelen met de punt naar voren en na elke spelhervatting wisselen we van positie. Dat bleek goed te komen. Een sterke achterhoede leverde aan het middenveld en de spitsen scoorden. Soms wel vijftien maal in een partij! Door het veldspel en het snel rondspelen van de bal was er amper fysiek contact met de tegenstander. Fysiek contact werd ingewisseld voor visueel contact wat de spanning en daarmee de concentratie op de te bereiken doelen versterkte. Overigens verbazing alom voor de gekozen strategie. Rode en gele kaarten ontbraken, de scheids ging als een tevreden mens

naar huis. (Strategisch en tactisch hebben reservisten een voorsprong, door meer militaire ervaring tijdens de dienstplicht. De gemiddelde blauw opgeleide speler heeft daar een achterstand). Ook de wisselspelers werden vanaf de zijlijn correct ingezet. Al met al een puik resultaat, beloond met de derde prijs. Het spelletje? Volleybal, 'what else'.

Reservisten volleybalteam werd derde in deze strijd, 'what else'

Het Korps Militaire Politie

In Marechaussee Contact van juni 2012, No. 3, werd onder deze kop, op pagina 12 het interessante en zeer lezenswaardige artikel opgenomen van de hand van onze voorzitter Jack Vlaming. In overleg met hem verscheen in Marechaussee Contact no. 4, van augustus 2012 een eerste aanvulling op dit artikel. Zoals hierin werd toegezegd, volgt nu de tweede aanvulling, waaronder ook wat achtergrond informatie.

Inleiding

Na de 2e politionele actie van 19 december 1948 tot 1 januari 1949, werd door de Nederlandse strijdkrachten een aanzienlijk gebied toegevoegd aan hetgeen reeds onder het Nederlands gezag viel.

Automatisch hield dit in, dat in deze gebieden ook detachementen van het Korps Militaire Politie/Koninklijke Marechaussee (KMP/KMar) dienden te worden uitgezet. Deze werden dan belast met het uitvoeren van zowel de burger- als de militaire politiedienst.

Zo diende in Oost-Java onder andere een detachement te worden uitgezet in Blitar. Dit was een betrekkelijk klein stadje, maar wel gelegen aan een belangrijke doorvoerweg. Ook zal vermoedelijk meegespeeld hebben dat Blitar de geboorteplaats is van Ir. Soekarno, de president van de republiek Indonesië. En in zijn ouderlijk huis in Blitar woonde nog steeds zijn moeder.

Er waren in dat gebied veel kwaadwillende elementen zeer actief. Verantwoordelijk voor het op een geraffineerde manier leggen van trekbommen en het plaatsen van boobytraps, was vooral een eenheid van de TNI (Tentara Nasional Indonesia; het Indonesische leger), bestaande uit veel technische studenten. Door hun activiteiten waren aan Nederlandse zijde al veel slachtoffers te betreuren.

De konvooiweg Blitar – Wlingi stond bekend als 'de dodenweg'.

Naar Blitar

Op 19 februari 1949 vertrok een gedeelte van het personeel van de detachementen Madioen (dat ongeveer een maand eerder was uitgezet) en Malang (dat weer werd aangevuld met personeel vanuit Soerabaia), naar Blitar. In verband met de onveiligheid van de route, werd in konvooiverband gereisd.

Nabij Ngantroe.

Snipervuur

De geplande route ging via Ngandjoek, Kediri en Ngantroe en was berucht om zijn wegversperringen, trekbommen en vuur van sluipschutters.

Kort voor de aankomst van het konvooi aldaar, ontplofte een bom in de weg. Verder rijden was onmogelijk. De gigantische krater maakte het noodzakelijk dat het meereizende genie- en ander militair personeel in actie moest komen om dit gat te dichten.

De bom was, gelukkig voor ons, vroegtijdig ontploft waar-

Brandende rubberopslagplaats

/Koninklijke Marechaussee

Detachement Blitar, maart 1949.

door er geen doden en/of gewonden te betreuren waren.

Kort nadat de bomtrechter provisorisch was gedicht en het konvooi haar reis vervolgde, werd hevig snipervuur ontvangen vanuit het onoverzichtelijke zijterrein. Nadat dit tot zwijgen was gebracht – wij leden hierbij geen verliezen – konden wij onze weg vervolgen, dank zij de aanwijzingen van het boven ons cirkelend militair vliegtuigje, een Piper Cub. Deze alternatieve route ging dwars door een kampong (inlands dorp), aangezien het uitgezette traject verderop was gebarricadeerd met een ontelbaar aantal gekapte bomen.

In de buurt van Blitar gekomen, werd onze aandacht getrokken door een bijzonder grote rookkolom. Later bleek, dat door kwaadwillenden, een enorme rubberopslagplaats in brand was gestoken en zowel het bedrijf als de rubber verloren waren gegaan.

Als onderkomen werden ons twee woonhuizen ter beschikking gesteld. Totaal uitgewoond en leeggeplunderd.

Door ervaring wijs geworden konden wij met behulp van de meegevoerde goederen en gereedschap – en later de hulp van de plaatselijke (veld-) genie – deze woningen enigszins bewoonbaar maken.

Omstandigheden

De tot de TNI behorende militairen en de leden van de rondzwervende plunderende bendes, hadden het bijna dagelijks voorzien op ons detachement. Wij werden, vooral in de avond en nacht, beschoten met geweer, karabijn, mitrailleur en zelfs mortiervuur. Wij waren genoodzaakt een bunker van zandzakken te bouwen, zowel voor- als achter onze detachementslocatie.

Enige maanden later kregen wij door de plaatselijk militair commandant (PMC) een ander gebouw toegewezen, dat beter te beveiligen en te bewaken was.

Werkzaamheden

Zodra wij ons enigszins hadden geïnstalleerd, werd onmiddellijk aangevangen met een intensieve patrouillegang, zowel in Blitar als de naaste omgeving. Ook werden er door ons hinderlagen gelegd, met de bedoeling de beschietingen van ons detachement te voorkomen, althans te verminderen. Dit met wisselend succes.

Doordat er geen burgerpolitie functioneerde, werd ook deze dienst uitgeoefend.

De resultaten van onze werkzaamheden waren snel zichtbaar. De passar (plaatselijke markt) werd weer druk bezocht en er was een levendige handel. Dit was immer een graadmeter van het vertrouwen van de bevolking in het gezag.

Blitar. Maart 1949.

Ouderlijk huis van Soekarno.

Dit huis mocht door geen enkele militair worden benaderd of bezocht. Hierop moest ook door ons worden toegezien.

Blitar, maart 1949. Arie van Veen achter de bren en Wil van Beveren met zijn junglekarabijn. Het dak van de bunker diende als bescherming tegen de zon, de regen en de mortierteraanvallen.

Blitar, 30 april 1949.

Ter gelegenheid van Koninginnedag, werd er een officiële vlaggenparade gehouden door al het op dat moment beschikbare personeel.

Staan vlnr: L.Makatita, A. Benjamins (detachementscommandant), J.Hesseling, J.A.Metten, O. v.d.Vorm, A.J. van Veen.

Knielend vlnr: A.F.Tarongi, S.Lemmers, A.P.J.Linckens, Ch.J. Hagenaars.

Dienstplichtig met een Z-num

Na een mooie rit door de besneeuwde Veluwe had de redactie 'daar waar het allemaal begon', op de Koning Willem III dus, een ontmoeting met de 42-jarige Edwin Veenhuizen. We maakten kennis met een enthousiaste oud-dienstplichtig marechaussee van lichting 1991-6 die een bijzondere band met de Koninklijke Marechaussee bleek te hebben. Gaandeweg werd duidelijk hoe dat tot stand was gekomen.

Z-nummer

Edwin Veenhuizen moest rond zijn negentiende levensjaar gekeurd worden voor de militaire dienst. In de jaren tachtig en negentig van de vorige eeuw werd niet alleen op geschiktheid gekeurd, maar kon men ook aangeven hoe en waar je graag je dienstdienst zou willen doorbrengen. Deze keuze was terug te vinden in een codenummer, dat je na goedkeuring kreeg. In zijn geval een Z-nummer. Dit hield in dat hij voorbestemd was om bij één van de militaire muziekkorpsen terecht te komen.

Omdat Edwin in Apeldoorn woonde, had hij een duidelijke voorkeur voor de Marechaussee. Twee vliegen in één klap, zijn muziekhobby in zijn woonplaats toevoegen aan de dienstdienst. Want al in 1980 was hij begonnen in de leerlingendrumband van de Koninklijke Stedelijke Harmonie Apeldoorn, tien jaar later was hij volwaardig lid van deze harmonie en speelde hij ook bij de Apeldoornse Politiekapel. Muziek was (en is) zijn grootste hobby.

Tegenvaller

In oktober 1991 meldde hij zich in de Willem III met maar één beeld in zijn hoofd: 'Ik ga alleen maar muziek maken, ik heb toch een Z-nummer!'. Dat viel tegen, hij onderging 'gewoon' vier weken Algemene Militaire Opleiding (AMO) gevolgd door zes weken functieopleiding, die voor chauffeur-politiedienst.

Er was de eerste week zelfs niemand van de muziek aanwezig in de kazerne, kennelijk wist niemand wat een Z-nummer inhield. Pas na een week verscheen opperwachtmeester Coos Peters, die naast zijn werk op de Brigade Utrecht ook zakelijk leider van het Trompetterkorps der Koninklijke Marechaussee was.

Deze maakte hem en nog vier '1991-6-Z-nummers' duidelijk dat muzikant bij het Wapen zijn geen fulltime job was, maar slechts één dag in de week, op woensdag, maar dan wel gedurende de hele dienstdienst. Wel was het zo dat het Z-nummer inhield dat op de woensdagen en bij optredens het Trompetterkorps de voorrang had. Tijdens oefeningen bijvoorbeeld, zelfs in Duitsland, werd hij opgehaald en teruggebracht om te oefenen met het korps.

Edwin Veenhuizen als parate marechaussee.

Edwin baalde aanvankelijk als een stekker, maar was later wel tevreden met de situatie. Want op deze manier bleef hij actief met zijn hobby maar werd ook een echte marechaussee. En wel bij 103 in Wezep, onder commando van de huidige SMC-voorzitter.

De leden van het Trompetterkorps droegen op de woensdagen een blauw uniform, op de andere dagen een groen. Edwin: 'We vielen op woensdag wel op tijdens het appèl'.

Trompetterkorps

Het korps bestond uit ongeveer veertig trompetters en tamboers, Edwin speelde de kleine trom. Er werd geoefend op de Koning Willem III kazerne, waar de instrumenten ook werden bewaard, men speelde niet op privé-instrumenten. Elke twee maanden zwaaiden leden van het korps af en kwamen er nieuwe bij. Ondanks dat de nieuwelingen al muziek moesten kunnen maken gaven de constante wisselingen wel kwalitatieve problemen, veel en intensief oefenen was echt nodig. 'Oudere' korpsleden traden wel eens op als instructeur, zo ook Edwin Veenhuizen, die intussen een verkorte kaderopleiding had gevolgd en wachtmeester was geworden. In de zomer van 1992 kwam opperwachtmeester Simon Kleinjan als tweede man, na Coos Peters, bij het korps. Hij had veel ervaring in de militaire muziek en het klikte meteen tussen hem en Edwin. Edwin werd tijdelijk instructeur, de reden waarom hij een maand langer diende.

Na zijn dienstdienst

De muziek

Het werd november 1992 en Edwin zwaaide af en ging weer spelen bij de Apeldoornse Politiekapel. Negen maanden later kreeg hij weer contact met het KMar-trompetterkorps. Dit resulteerde er in dat hij inviel tijdens een taptoe. Ongeveer in dezelfde periode besloot hij beroepsmarechaussee te worden, begon aan de basisopleiding, maar koos er toch voor om er mee te stoppen. Het trompetterkorps vroeg hem toen om vaste, maar wel vrijwillige, oproepkracht te worden, wat er

Edwin aan het werk bij de LOG.

in 2001 toe leidde dat Coos Peters en Simon Kleinjan hem vroegen om 'voor vast' als reservist/muzikant één dag in de week bij het korps te horen. Iedere week reisde hij op die dag naar Vught waar men in die tijd oefende en natuurlijk deed hij mee aan optredens.

De Marechaussee

In 2005 stopte Edwin als muzikant bij het Wapen, maar... hij bleef wel reservist. Hij ging als marechaussee eerste klas deel uitmaken van de Landelijke Ondersteunings Groep (LOG), indertijd ook wel 'Groep Beelen' genoemd.

En dat doet hij vandaag de dag nog steeds. Een dag in de week is de oud-dienstplichtige wachtmeester nu *'de marechaussee der eerste klasse Edwin Veenhuizen'*. Bijvoorbeeld tijdens de Nationale Veteranendag hield hij als een volwaardig marechaussee toezicht op het reilen en zeilen op het Malieveld.

Maar de muziek liet hem niet los... In 2005 werd het Historisch Tamboerkorps der Koninklijke Marechaussee, op initiatief van Coos Peters, opgericht. Het was een geslaagd initiatief, het historisch korps werd bemand door oud-leden, uit diverse lichten, van het KMar-Trompetterkorps en trad bij diverse gelegenheden op. Zoals soms bij verhindering van het huidige korps, zodat niet meer teruggevallen moest worden op muziekkorpsen van andere legeronderdelen. En Edwin Veenhuizen werd lid, hoewel hij intussen zich nu meer als invalkracht beschouwd. Een gezin met drie kinderen, een vierdaagse baan als beveiliging bij de Gemeente Apeldoorn en een eendaagse als reservist bij het bij het Wapen valt af en toe lastig te combineren met het lidmaatschap van het Historisch Tamboerkorps, laat staan als je ook nog als hobby af en toe wilt vissen en vaak computeren. Marechaussee-rekruut dienstplichtige Edwin Veenhuizen heeft in oktober 1991 niet kunnen vermoeden dat hij bijna 22 jaar later nog steeds blauw bloed door de aderen heeft stromen, hoewel

Tijdens Nationale Veteranendag op de foto met 'Blue Diamond' Riem de Wolf

er ooit vier dagen in de week van groen KMar-bloed sprake moet zijn geweest.

Edwin: 'De Koninklijke Marechaussee heeft erg veel gunstige invloed op mijn leven gehad, ik heb er geen moment spijt van en het levert me leuke ontmoetingen op.'

Fort Kasteel de Goede Hoop

Het Historisch Tamboerkorps der Koninklijke Marechaussee maakte van 26 oktober tot en met 6 november 2012 een reis naar Zuid-Afrika. Hoogtepunt was de deelname aan de 'Cape Town Military Tattoo'. In het Fort Castle of Good Hope van Kaapstad namen Zuid-Afrikaanse orkesten deel aan deze taptoe en 'ons' historisch korps. Het korps gaf zijn visitekaartje af en de leden kijken terug op een prachtige muzikale reis.

'Hier Landwacht!'

Deel IX uit de serie 'De onbekende helden van 1940-1945'
Door Henk G. Westland, luitenant-kolonel b.d.

Tijdens een nachtelijke patrouille worden de wachtmeesters Ruesink en Nederveen door onbekenden beschoten en valt Nederveen gewond neer. Ruesink schiet terug, krijgt een schampschot en gaat hulp halen. Dit wordt echter door zijn gewestcommandant, de felle nationaal-socialist Feenstra, uitgelegd als lafheid en het in de steek laten van een collega. Feenstra's interpretatie zal voor Ruesink uiteindelijk fataal aflopen.

Marechaussee Ruesink, 1941

Johan Willem Ruesink wordt geboren op 1 december 1916 te Varsseveld in de Achterhoek. Hier groeit hij op en werkt na één jaar U.L.O. als bakker. Na zijn dienstplicht bij het 19e

in Amersfoort aan. Na de capitulatie gaat sergeant Ruesink met groot verlof.

Op 2 september 1940 verbindt hij zich als marechaussee te voet bij de 3e Divisie Marechaussee en komt op bij het Eskadron Arnhem. Zijn volgende plaatsing is de brigade Ruurlo, van waaruit hij in de zomer van 1941 enkele maanden op detachement gaat naar het Zeeuwse Westdorpe voor het tegengaan van smokkel over de Nederlands-Belgische grens.

Binnen het marechausseegewest Arnhem bestaat de wens om in het voorjaar 1943 een politiemuziekkorps op te richten en liefhebbers kunnen zich opgeven. Hieraan is dan wel verbonden dat men ingedeeld wordt bij een verkeersbrigade en er wekelijks een dag in Arnhem moet worden gerepeteerd. Ook Ruesink heeft kennelijk muzikale kwaliteiten en wordt aangenomen. Wanneer hij bij de grote politiereorganisatie van maart 1943 is aangesteld als wachtmeester van de Staatspolitie en ingedeeld bij de 'Marechaussee (Gendarmerie)', wordt hij dan ook geplaatst bij een verkeersgroep en wel die in Doetinchem.

Zijn collega Ynema van de Verkeersgroep Apeldoorn schrijft in zijn memoires: 'Met het muziekkorps ben ik verschillende keren op stap geweest. We moesten dan muziek maken bij de begrafenis van een door het verzet als landverrader dood-

Politiemuziekkorps Gewest Arnhem, Zutphen 1943, Ruesink (3e rot, 2e links)

Regiment Infanterie (RI) te Arnhem gaat hij in maart 1937 als dienstplichtig sergeant met groot verlof en vindt dan werk als leerbewerker.

In Europa lopen de spanningen op en na de Italiaanse aanval op Albanië op 7 april 1939 vertrekken in Nederland de parate infanteriebataljons als zogenaamde grensbataljons naar de landsgrenzen. Drie dagen later worden ook negen reserve infanterieregimenten opgeroepen waaronder 43 RI, het zusterregiment van 19 RI. Op 25 mei wordt Ruesink opgeroepen om het tekort aan kader bij het 43 RI aan te vullen. Dit regiment bezet met twee bataljons de IJssellinie tussen Kampen en Deventer. Bij de Duitse inval op 10 mei 1940 worden de bruggen over de IJssel op tijd vernield, maar in de middag lukt het Duitse troepen toch de IJssel over te steken bij Dieren, Westervoort en Zutphen. De IJsseltroepen krijgen in de nacht van 10 op 11 mei het bevel om terug te trekken achter de Valleistelling en 43 RI komt zonder veel problemen

Ruesink (2e links) met collega's, voor het kosthuis in Westdorpe (?)

geschoten, foute NSB-politieman. Voor de langzame gang van zijn woning naar het kerkhof hadden we de dodenmars (melodie: 'zo gaat Jantje naar de bliksem toe') ingestudeerd. Na de begrafenisplechtigheid verlieten we het kerkhof dan weer onder het spelen van marsmuziek zoals '*Alte Kameraden*', die we dan graag lieten horen. Dit ritueel hebben we zelfs nog heel wat keren moeten uitvoeren als er weer zo'n landverrader was geliquideerd'.

Ondertussen is Ruesink in maart 1943 met Gerritjen van den Enk getrouwd en woont het echtpaar in Velp; een jaar later wordt hun zoontje geboren. Hoe het verder met het muziekcorps is verlopen is niet bekend, maar Johan wordt per februari 1944 gedetacheerd bij de post Borculo. Tijdens een fietspatrouille in de nacht van 24 op 25 mei 1944 zien Ruesink en zijn collega Nederveen twee fietsers op hen afkomen. Op hun aanroep 'Halt politie, afstappen' stoppen de twee onbekenden weliswaar, maar beginnen dan onder het roepen van 'Hier Landwacht' zonder enige waarschuwing te schieten. Nederveen wordt meteen geraakt en valt neer. Ook Ruesink krijgt een treffer, maar die hindert hem nauwelijks. Met zijn fiets nog aan de hand, schiet hij enkele malen terug en gedekt door de duisternis kan hij wegkomen om

lafheid zijn kameraad in de steek te hebben gelaten en te zijn gevlucht. Ruesink krijgt arrest aangezegd en mag de marechausseekazerne niet verlaten. Hoewel hij op de kazerne vrij in beweging is, loopt hij niet weg. Vol vertrouwen in de goede afloop schrijft hij aan zijn vrouw: 'Ik heb de Overste nog de gaten in mijn uniform laten zien, en ook de kogel waar ik mee was aangeschoten. Maar daar gaf hij niets om. Ja, zoo zie je: je doet je plicht, en wordt aangeschoten, en dan stellen ze je nog in arrest. Maar ik denk wel, dat ik weer spoedig zal vrij komen. Want ik heb niets gedaan wat niet mocht en zeer zeker heb ik mijn plicht gedaan'.

Guus Nederveen, 1940, als rijksveldwachter

Een week later wordt hij ingesloten in de marechausseekazerne te Arnhem. Nog driemaal heeft zijn vrouw bij Feenstra geprobeerd om hem vrij te krijgen, maar volgens Feenstra was de zaak inmiddels overgenomen door de '*Befehlshaber der Ordnungspolizei*' en zal Ruesink in Duitsland tewerk worden gesteld: 'Hij wordt niet gefusilleerd en zijn kop gaat er niet af'.

Dodenmars vanuit Dachau

Gedenkbord langs de route vanaf Sachsenhausen

assistentie te halen. Bij het uittrekken van zijn uniformjas in de kazerne te Borculo valt er een kogel uit de kraag en blijkt hij een schampschot te hebben. Inmiddels is alarm gegeven en komt ook snel het bericht dat Nederveen veilig is. Met een schot in zijn linkerarm en in zijn borst is het hem gelukt om in Neede te komen en zal hij naar het ziekenhuis in Zutphen worden gebracht. Een derde kogel heeft hem niet verwond, maar is miraculeus platgeslagen op een metalen deel van zijn bretels. De zogenaamde Landwachters, waarvan één in het uniform van de Landwacht, zijn waarschijnlijk illegale werkers geweest. Ze hebben het pistool van Nederveen in elk geval meegenomen.

Dezelfde dag nog wordt Ruesink op het afdelingsbureau te Ruurlo verhoord door de gewestcommandant, de luitenant-kolonel Feenstra. Dit verhoor zal wel op de voor hem kenmerkende manier zijn gebeurd: veel schelden en heftig schreeuwen. Feenstra verwijt hem, zonder zelf te schieten, uit

Johan krijgt op 21 juli zijn ontslag uit de politiedienst aangezegd en wordt dan overgebracht naar het *schutzhaftlager* in kamp Vught, waar hij in één van de *arbeitskommandos* moet werken. Bij nadering van de geallieerden wordt kamp Vught op 5 en 6 september 1944 in grote haast ontruimd. Met vele anderen wordt Johan op 5 september 's avonds naar de trein gevoerd en na drie dagen in een goederenwagon zonder eten en drinken komt het mannentransport aan in het concentratiekamp Sachsenhausen bij Oranienburg. In het complex van Sachsenhausen is ook de '*Lehr- und Versuchsabteilung für das Diensthundwesen der Waffen-SS*' gevestigd, waar hondenbegeleiders worden opgeleid en zo'n tweehonderd honden worden afgericht. Johan moet daar met medegevangenen waaronder Van der Werf en Leegwater de honden verzorgen en de hokken schoonmaken, het '*Hundenkommando*'. Langzamerhand gaat zijn gezondheid achteruit. Leegwater: 'Ruesink verkeerde begin april in zeer uitgeputte toestand (oedeem). Zijn voeten waren dik, het

lopen viel hem moeilijk en hij was zeer in zichzelf gekeerd. Geen belangstelling voor iets; alleen als er eten was, dan leefde hij weer op'.

De Russen rukten in april 1945 op naar Berlijn en in de morgen van 21 april begint de ontruiming van concentratiekamp Sachsenhausen. In groepen van 500 gaan 33.000 mensen te voet op weg naar het noorden, alleen de zieken in het revier worden achtergelaten. De Nederlanders, Russen en Slovenen behoren tot de laatste groepen die vertrekken. Op de tweede dag in de buurt van het dorpje Teschendorf kan Johan niet meer verder en valt uitgeput neer in de berm. Van der Werf: 'Elkeen die uitviel werd doodgeschoten. Dit bleek ogenschouwelijk uit de doodgeschotenen, die wij passeerden en uit de schoten die knalden. Ruesink was reeds één der eersten die uitviel, hij liep naast mij'.

De dorpsbewoners hebben na het passeren van de colonnes vijftien dode gevangenen gevonden en hen voorlopig begraven in een grote bomtrechter. Na enkele maanden zijn hun resten herbegraven in een verzamelgraf op de begraafplaats in Teschendorf, waarop later een gedenksteen is geplaatst met de tekst: 'Den 15 Opfern des Todesmarsches der Häftlinge des KZ Sachsenhausen im April 1945'. Aangenomen kan worden dat ook Johan Willem Ruesink hier is begraven.

Wachttoeren in Sachsenhausen

De mars vanuit Sachsenhausen heeft tien dagen geduurd en circa 6000 mensen het leven gekost. Vanuit veel meer kampen zijn dergelijke ontruimingsmarsen begonnen en later bekend geworden als de 'dodenmarsen'.

Feenstra is door het Bijzonder Gerechtshof te Arnhem in februari 1946 in andere aanklachten veroordeeld tot de doodstraf. Op de Galgenberg bij Arnhem sterft hij op 29 augustus 1946 voor een executiepeloton bestaande uit leden van de Koninklijke Marechaussee.

Wachtmeester Nederveen is in mei 1944 vanuit zijn standplaats Nijmegen gedetacheerd in Neede. Hij herstelt van zijn verwondingen, maar zal zijn verdere leven een kogel in zijn hartstreek dragen.

De bronnen zijn bij de auteur opvraagbaar. De foto's van Ruesink en de foto van Nederveen zijn beschikbaar gesteld door de heer J.W. Ruesink respectievelijk de heer A.J.H. Nederveen. De foto's van de dodenmars en het gedenkbord komen van het internet o.a. website 'Yadvashem'. Reageren? Stuur een e-mail naar marechaussee4045@gmail.com.

De Marechaussee in het Caribisch gebied (Antillen)

Reeks artikelen over de geschiedenis van het Wapen,

Deel XXII

Door R. Grisel

Toen op 21 augustus 1634 Curaçao door Johannes van Walbeek met tweehonderd man veroverd werd op de Spanjaarden, begon het koloniale tijdperk van Nederlands West-Indië. De op het eiland verblijvende Spanjaarden en het grootste gedeelte van de Indiaanse bevolking werden overgebracht naar de Venezolaanse kust en daar vrijgelaten.

Vervolgens ontstond er tussen 1634 en 1839 een grote verscheidenheid aan politiekorpsen en was er van een geregelde politie geen sprake. De politiezorg werd waargenomen door schutterijen, die vooral de nachtelijke rust waarborgden, maar ook tegen aanvallen van buiten af dienden op te treden. Op 17 oktober 1821 werd besloten een 'policiemagt' in te stellen, bestaande uit een onderschout, zes onderagenten en twee dienaren der justitie. De voorheen dienende politiewachters, die nota bene slaven waren, werden afgeschaft. Het optreden van de nieuwe ambtenaren van politie beperkte zich voornamelijk tot slaven en vrijgemaakten. Dit bleek uit de 'Instructie voor onderagenten van Policie'; artikel 2 luidde: *'Zij zullen echter in geen geval tegen blanke ingezetenen eenige daadelykheid plegen, ten zy in cas van resistentie, en dan nog met uiterste moderatie; terwijl het hun ook verboden is om vrye lieden van de kleur en vrye neegers, zonder voorgaande waarschuwing en als dezelve gehoorzaamd wordt, lyfelyk te corrigeren, en dan nog zorgende zulks niet aan decen te personen te doen.'*

Het verloop van de onderagenten bleef zeer groot, waardoor de leiding van de politie zich genoodzaakt zag om veranderingen aan te brengen. De gedachten gingen uit naar een militair politiekorps, dat op dezelfde wijze werd geschoold en gekleed als de Koninklijke Marechaussee in Nederland en op 1 januari 1839 werd op de Antillen een brigade Koloniale Marechaussee opgericht, bestaande uit een wachtmeester, een brigadier en vijf marechaussees te voet. Met de komst van dit korps werd de verwachting gekoesterd, dat er meer discipline binnen de politie heerste. Dit was echter ijdele hoop, want door zware diensten en veelvuldig dronkenschap was het verloop groot. De situatie was zelfs zo, dat de gouverneur bij beschikking van 19 januari 1849 stelde, dat *'Wenschelijk en pligtmatig is den ingezetenen voor persoon en have, alle mogelijken waarborg te verlenen tegen misbruiken, welke uit onkunde der politieambtenaren kunnen ontstaan.'*

Toen in 1863 de slavernij werd afgeschaft, werd voor toename van onrust gevreesd en werd de Koloniale Marechaussee aanzienlijk uitgebreid tot 121 manschappen. In 1910 werd naast de brigade Koloniale Marechaussee een detachement Marechaussee uit de koloniale reserve te Nij-

Wachtmeester 1e klas K. Meijerhof tussen goed gecamoufleerde mariniers op Curaçao.

megen aangetrokken, waarmee de brigade Koloniale Marechaussee zou worden opgeheven. Dat gebeurde pas in 1918.

De komst van de olie-industrie naar Curaçao in 1916 vormde de aanleiding om een reguliere politiedienst op de Antillen te gaan verzorgen en hierdoor werd in 1918 het eerste burgerpolitiekorps een feit. De top van dit korps was in overwegend Nederlandse handen, terwijl de basis vooral uit inheemse mannen bestond. Door gebrek aan opleiding was de kwaliteit van deze dienst ver beneden het gewenste peil en hun optreden maakte weinig indruk op de burgers.

Mede hierdoor en vanwege de ondeskundige leiding van dit korps werd in 1927 besloten weer een militair politiekorps in te voeren, hetgeen met de komst van de Militaire Politietroepen (M.P.T.) gestalte kreeg. In het kader van deze reorganisatie waren al in 1925 de eerste luitenant der Koninklijke Marechaussee D.J.H.N. den Beer Poortugaal en kapitein A.F. Borren van de Politietroepen op de Antillen aangekomen. De belangrijkste taak van de M.P.T. was het verzorgen van de burgerpolitiediensten op de eilanden, dit in tegenstelling tot hun taak in Nederland, waar de militaire taken hun functioneren bepaalden. Naast leden van het Korps Politietroepen stonden de rangen van de M.P.T. ook voor leden van de Koninklijke Marechaussee open. De cultuur binnen het korps was echter dusdanig, dat veel marechaussees zich hierin niet thuis wilden of konden voelen. Zo klaagde een aantal marechaussees, die in 1928 waren uitgezonden, in niet mis te verstane bewoordingen over de kwaliteit van de voeding en de gevolgen hiervan voor het inkomen. Hierdoor werd het toch al geringe animo bij het Wapen om dienst te nemen bij de M.P.T. nog verder getemperd. Ook het feit te moeten dienen onder P.T. officieren was hier vermoedelijk debet aan. In 1932 werd wederom een burgerpolitiekorps opgericht onder bevel van de commandant M.P.T. Dit korps was alleen belast met recherche- en vreemdelingendienst. Door de Politie-regeling PB 1948/129 van 1948 werden de bestaande

politiediensten samengevoegd tot één korps Politie Nederlandse Antillen, onder leiding van een hoofdcommissaris te Willemstad en twee commissarissen, respectievelijk op Curaçao en Aruba. De commandant van M.P.T. werd benoemd tot hoofdcommissaris.

In 1975 werd in verband met de aanwezigheid van de Koninklijke Marine personeel van de Koninklijke Marechaussee op Curaçao geplaatst. In eerste instantie was

dat een onderofficier, die als wachtmeester-rechercheur werd geplaatst bij het Commandement van de Zeemacht in de Nederlandse Antillen en werd toegevoegd aan de staf Juridische Zaken.

Na een reorganisatie begin tachtiger jaren werd een KMar-detachement gevormd ten behoeve van de Koninklijke Marine op de Nederlandse Antillen, bestaande uit drie onderofficieren-rechercheur.

Toen op 1 januari 1986 Aruba de status aparte verkreeg, kreeg het detachement de status van brigade met de officiële naam 'Brigade der Koninklijke Marechaussee t.b.v. de Zeemacht in het Caribisch Gebied' en gevestigd op Curaçao met een afdeling op Aruba.

Vanwege de lange naam werd dat in 1988 'Brigade KMar in het Caribisch Gebied'.

Op 10 oktober 2010 hielden de Nederlandse Antillen op te bestaan als land. De eilandgebieden Curaçao en Sint Maarten werden op deze datum zelfstandige gebieden binnen het Koninkrijk en de eilandgebieden Bonaire, Saba en Sint Eustatius werden bijzondere gemeenten van Nederland. Omdat de status van Curaçao en Sint Maarten binnen het Koninkrijk nu dezelfde was geworden als de status die Aruba al had, was er dus geen sprake meer van een aparte status van Aruba ten opzichte van de overige eilanden. De Koninklijke Marechaussee voert op de eilanden als deel van het Koninkrijk haar taken uit zoals grensbewaking en politiezorg op de luchthavens. Daarnaast wordt de Marechaussee op Saba, St. Eustatius en St. Maarten gepositioneerd. De sterkte van de brigade bedraagt thans ongeveer 150 medewerkers.

Rectificatie:

In het artikel 'De Marechaussee in Suriname' in Marechaussee Contact nr. 6 van december 2013 is bij het onderschrift van de foto op pagina 8 abusievelijk een verkeerde naam geplaatst. De persoon op de afgebeelde foto is de laatste brigade commandant van de Brigade KMar Suriname, de eerste luitenant C. Heijnen.

Op de hiernaast geplaatste foto ziet u links de latere eerste luitenant P.S. van Dijk.

Marechaussee van 1875 tot 1895

Reeks verhalen uit de oude doos, deel I

Via ons mooie museum heeft de redactie de beschikking gekregen over een boekwerk dat een bewerking is van de autobiografie van oud-marechaussee Pieter-Jan Poulusse. Deze Pieter-Jan leefde van 1851 tot 1930 en in zijn leven heeft hij een aantal jaren bij Het Wapen gediend.

Marechaussee Pieter-Jan werd in 1895 medisch afgekeurd en begon een tweede carrière als koster en later winkelier annex fotograaf in zijn geboortedorp Tholen. In 1923 besluit Poulusse zijn wederwaardigheden in dagboekvorm op schrift te stellen en dat resulteert in 252 korte verhalen die beginnen bij zijn inlijving als dienstplichtige bij de Nationale Militie in 1871 en eindigen bij zijn afkeuring en ontslag uit Het Wapen in 1895. Het allereerste deeltje heeft als titel: 'Mijn wedervaren vanaf de loting voor de Nationale Militie' en het laatste deel draagt de titel: 'Kerkelijke en zedelijke gewoonten waargenomen in mijn diensttijd.'

Zijn verzameling schoolschriftjes is door zijn zoon Johannes Pieter in taalkundig opzicht wat gemoderniseerd en uiteindelijk is het de achterkleinzoon Pieter Paulusse (1950) geweest die onlangs de verhalen in boekvorm heeft uitgegeven.

De autobiografie geeft een beschrijving van de periode van 1871 tot 1895; de periode van onze grootouders of overgrootouders dus. Als we nu nog iets weten van deze periode, dan zijn dat alleen de hoofdlijnen van de geschiedenis: het grote wereldgebeuren, de oorlogen, de nationale kwesties. Het bijzonder aardige van de autobiografie van oud-marechaussee Poulusse is juist dat het een beeld geeft hoe het 'eenvoudige volk' in Nederland in die tijd leefde want dat zijn de mensen waar marechaussee (en later: brigadier/wachtmeester) Poulusse mee te maken heeft in zijn dagelijks werk: arbeiders, vissers, boeren, smokkelaars, bedelaars, stropers, gedeserteerde militairen, zigeuners, winkeliers en geestelijken.

Wat opvalt is dat het toen allemaal erg rauw was: grote armoede, veel drankmisbruik (ook bij de Marechaussee helaas), vechtpartijen en ruwe omgangsvormen.

De bewerker van deze autobiografie schrijft in zijn inleiding hoe Nederland in één eeuw tijd veranderde van een 'dorp' van keuterboeren, turfstekers en keukenmeiden tot het hedendaagse Nederland met al zijn ongekende mogelijkheden. In de komende periode zal in ons Marechaussee Contact

telkens een paar van die fragmenten van deze autobiografie worden afgedrukt en we hopen dat wij de lezers daar een plezier mee doen.

De oorspronkelijke schrijfwijze van de verhalen is niet aangepast wat bijdraagt tot de authenticiteit en de sfeer van de teksten.

Het tijdsgewricht 1870-1900

In wat voor 'tijdsgewricht' leefde onze collega Pieter-Jan? Wat waren toen de grote en kleine gebeurtenissen in binnen- en buitenland waar de Nederlandse burgerij zich druk om kon maken? Als we naar de internationale geschiedenis van toen kijken dan zien wij de volgende grote gebeurtenissen:

- snelle opkomst van de Verenigde Staten van Amerika op gebied van landbouw, spoorwegen, industrie, olie, staal enzovoort;
- ontstaan van het kapitalisme met al zijn zegeningen en misstanden;
- groeiend Engels kolonialisme;
- opening Suezkanaal in 1869 met sterke ontwikkeling van internationale handel en -scheepvaart tot gevolg;
- snelle opkomst van het nieuwe Duitse Keizerrijk na 1871;
- opkomst van socialisme en communisme;
- opkomst van het nieuwe Japan.

Binnen Nederland zien we in deze periode ook een industriële ontwikkeling van de maatschappij met de bijbehorende uitbuiting van de arbeiders. De invoer van goedkope Amerikaanse tarwe leidt tot een landbouwcrisis. Het boek 'Max Havelaar' (1860) wijst op de grote wantoestanden in ons Nederlands-Indië. In 1873 breekt in datzelfde Indië de Atjehoorlog uit. In Nederland worden de eerste wetten ingevoerd die voorzichtig de grote armoede en uitbuiting van arbeiders proberen te bestrijden.

Pieter-Jan Poulusse

Pieter-Jan Poulusse werd op 8 maart 1851 geboren op het zwaar gereformeerde eiland Tholen. Zijn vader was een kleine boer en Pieter-Jan verdiende zijn eerste geld als varensgezel. Hij kreeg onderwijs en viel op door zijn intelligentie. In 1871 werd hij ingeloot voor de Nationale Militie en omdat zijn ouders arme boeren waren, die bedreigd werden door het op de markt dumpen van goedkoop Amerikaans graan en door de aardappelziekte, konden zij hun zoon niet uitkopen. Gedwongen door de maatschappelijke omstandigheden (zoals hij later schreef) kiest hij na zijn dienstdienst voor een militaire loopbaan en solliciteert in juni 1875 voor een functie bij het Wapen der Koninklijke Marechaussee. Hij krijgt een verbintenis voor zes jaar en wordt op 1 augustus 1875 geplaatst op de brigade Woudrichem, een dorp dat bekend was als vissersplaats en berucht wegens het vele stropen en jenever drinken waaraan een groot deel van de vissers zich doorlopend schuldig maakte. In zijn verdere loopbaan vervult Poulusse commandofuncties op de brigades Philippine, Ossendrecht, Moerdijk, Valkenswaard en Terneuzen. In 1895 wordt hij afgekeurd wegens malaria en spataderen en vervult korte tijd de functie van koster in Maastricht en briefvengarder in Schinnen. Uiteindelijk keert hij terug naar zijn geboortedorp, waar hij van 1900 tot 1920 een winkel drijft met op de winkelruit het opschrift: 'Ansichten, schriften en potloden'. Daarnaast is hij politiek actief en ouderling in de Nederlands Hervormde kerk. In 1930 overlijdt hij op 79-jarige leeftijd.

Begin van het dagboek van marechaussee P.J. Poulusse

Hoewel de 5 maanden durende dienstplicht van Pieter-Jan Poulusse bij de Zeemilitie ook een aardig beeld biedt van die tijd (de Zeemagt kende toen nog lijfstraffen), slaan wij die hoofdstukken over en beginnen met zijn kennismaking als marechaussee met de vissers van Woudrichem: 'Woudrichem was bekend als vissersplaats en berucht wegens het vele stropen en jenever drinken, waaraan een groot deel van de vissers zich doorlopend schuldig maakten. Dien ten gevolge was door het Ministerie van Justitie aan de Brigade Woudrichem een vaartuig (roeiboot) verstrekt met de opdracht met behulp van dat vaartuig die visstrokerijen te keer te gaan op de Nieuwe Merwede. Nadat ik mij in de

Kazerne bij de Brigadecommandant had gemeld werd ik door de commandant aangezegd om met hem het bewuste vaartuig te gaan bezichtigen. In de nabijheid waar dat vaartuig lag, stonden een groot aantal vissers van wie de ogen allemaal op mij waren gevestigd. Toen ik mij op dat vaartuig begaf hoorde ik de brigadecommandant hun zeggen: 'Dat is geen boer. Die kan varen, daar moeten wij voor oppassen.'

Daarna volgde in de Kazerne de kennismaking met de beide marechaussees, die tot de brigade behoorden en van hun

dienst waren thuisgekomen. Van het kosthuis, waar beide marechaussees waren opgenomen, kreeg ik een minder aangename indruk. Dagelijks ging de kosthuisbaas het land Heusden Altena af met een kar waarvoor honden en een ezel waren gespannen. Op een goede morgen was de ezel, voor een gedeelte, wegens de honger door de honden verslonden. Nimmer had ik een mens zulke vloeken horen bezigen als hij toen deed. Gelukkig werden wij het onderling spoedig eens en vroegen in de kazerne eigen menage te mogen doen; dat werd toegestaan. Doch toen kregen we met bezwaar te kampen namelijk het aanschaffen van het benodigde keukengerief, dat natuurlijk betaald moest worden, en dat van een inkomen van f 23.- per maand. De marechaussee E.N. Klittenberg (mar Elias Nicolaas Klittenberg, geboren 23-05-1848 te Middelburg; in dienst bij KMar 09-11-1870, over naar ander legeronderdeel 06-10-1879) redeneerde dat bezwaar weg en stelde voor die uitgave te zullen voorschieten. Dit is evenwel bij woorden gebleven aangezien buiten ons weten om hij nimmer die schuld betaald heeft. Wij voelden ons toen veel genoeglijker en tevreden dan in gemeld kosthuis. Al spoedig vroeg ik de Commandant dienst op het water te mogen doen en maakte zo kennis met de vissers niet alleen, maar ook met de stropers.

Voor eerst trachtte ik mij op de hoogte

te brengen met de eigenaars en de rechthebbende van de wateren gelegen in de rivier de Maas, Waal en de Merwede. Dat visrecht was hun in de tijd geschonken door Jacoba van Beijeren met verplichting, dat haar des Vrijdags wanneer zulks gevist werd kosteloos elft en zalm voor de keuken van de behoeftigen moesten worden gegeven. Het recht oplevering werd 'vroonrecht' genoemd'.

Wordt vervolgd.

Marechausseekazerne Woudrichem
(fotoarchief Henk Oosting)

2014: De Koninklijke Marechaussee viert feest!

De Koninklijke Marechaussee viert in 2014 haar tweehonderdjarig bestaan. Het lijkt misschien nog ver weg, maar de voorbereidingen voor de festiviteiten zijn inmiddels gestart. Onder leiding van brigadegeneraal b.d. Rob Veltman is de regiegroep KMar 200 jaar bezig zich te oriënteren.

In 2014 organiseert de Marechaussee tal van festiviteiten om het 200-jarige bestaan te vieren. Ook tijdens bestaande evenementen, zoals de Wapendag, zal bij het jubileum stil worden gestaan. Veltman: 'Het is de bedoeling dat de festiviteiten in verband met de bezuinigingen op gepaste wijze worden gevierd. Dat is niet eenvoudig, maar ik denk dat dit evenement juist ook een goede investering is in de mensen in onze organisatie. Het moet een gevoel van trots creëren, waarbij saamhorigheid en professionaliteit centraal staan. Ook moet het evenement bijdragen aan het beeld van de KMar als een moderne, toekomstgerichte organisatie met een belangrijke maatschappelijke taak op het gebied van veiligheid.' 'De doelstellingen staan op papier, maar de wijze waarop het jubileum gevierd moet worden, staat nog niet vast. 'De

Regiegroep KMar 200 jaar

samenstelling van de KMar is erg divers. De regiegroep wil de jongere collega's er bij betrekken. Maar het reserve en oud-personeel, inclusief oud-dienstplichtigen, betreft men ook graag bij dit jubileumjaar. Suggesties voor evenementen, een thema en goede doelen die we als organisatie kunnen steunen, ontvangen we graag.' Ideeën kunnen worden gestuurd naar kmar200jaar@mindef.nl. Deze regiegroep maakt een keuze uit de ideeën.

Joost Visbeen schreef zijn vijfde politieroman

In het oktobernummer 2011 van Marechaussee Contact werd melding gemaakt van het verschijnen van de vierde politieroman die oud-wachtmeester Joost Visbeen schreef. Het boek onder de titel 'Het lijk voor het stadhuis' speelt zich af in Gouda, de plaats waar Joost Visbeen na zijn Marechausseetijd vijftwintig jaar bij de politie werkte. Ongeveer een jaar later heeft hij zijn vijfde politieroman

geschreven die zich ook in Gouda afspeelt, met als titel 'De Goudse gijzeling'. Gezien de leuke reacties die de schrijver de vorige keer van oud-collega's kreeg, verzocht hij de redactie om ook nu aandacht te besteden aan zijn boek. Het is het verhaal van een overval op een cash-and-carry-bedrijf in Gouda waarbij veertien personeelsleden en twee vrachtautochauffeurs werden gegijzeld. Zij werden meer dan uur gegijzeld in afwachting van de sleutelhouder van de kluis. Toen hij verscheen, gingen de drie daders er met een groot geldbedrag vandoor. Op 2 november 2012 vond de presentatie plaats in de boekhandel Verkaaik in Gouda. Hierbij werd het eerste boek aan de toenmalige officier van justitie Han Moraal, hij behandelde indertijd deze zaak, overhandigd. De door Joost Visbeen geschreven boeken zijn te verkrijgen bij de uitgeverij Free Musketeers in Zoetermeer; bij de boekhandel Verkaaik in Gouda en bij elke boekhandel in Nederland.

Joost Visbeen overhandigt bij de presentatie van het boek het eerste exemplaar aan de voormalige officier van justitie Han Moraal die de zaak toentertijd behandelde. (Foto: John van Kleef / Artisticsolutions)

Marechaussee Meeting Point

Werken, vergaderen en ontmoeten in Buren, de parel van de Betuwe.

In april 2012 is tussen Commandant Koninklijke Marechaussee en de voorzitter van de Stichting Historisch Museum der Koninklijke Marechaussee een overeenkomst gesloten over het gebruik van bepaalde ruimten van ons museum. Naar aanleiding van de toen gemaakte afspraken is er door het museumteam in 2012 hard gewerkt om invulling te kunnen geven aan die afspraken. Inmiddels is alles gerealiseerd, reden voor ons om u daarvan op de hoogte te brengen.

Velen van u kennen het museum al als ontmoetings- en vergaderlocatie. Het museum is immers al geruime tijd de thuisbasis van de Stichting Marechaussee Contact, de Stichting Vrienden van het Marechausseemuseum, de Vereniging Officieren KMar, het Thuisfrontcomité en de centrale medezeggenschapscommissie van de KMar.

In de tweede helft van 2012 is de vergaderaccommodatie uitgebreid met twee vergaderruimten in de Commanderie (de voormalige dienstwoning). In de Commanderie zijn ook

vier werkplekken ingericht. Van achter uw tijdelijke bureau hebt u, als gebruiker, uitzicht op de tuin van het Weeshuis, het schitterende gebouw zelf (zie foto) of op het polderlandschap ten oosten van het stadje Buren. Nieuw is dat u in de drie gebouwen van het museum gebruik kunt maken van Wifi. Collega's die in het bezit zijn van een telestick, kunnen daardoor in het centraal in het land gelegen Buren

hun eigen digitale werkomgeving benaderen. Tijdens vergaderingen kan men desgewenst terugvallen op in 'de Cloud' opgeslagen documenten.

Wij proberen als museumteam zo veel mogelijk aan uw wensen tegemoet te komen. Het museum beschikt over beamers en andere hulpmiddelen om u tijdens vergadering of presentatie te ondersteunen. In de Dependance kunnen groepen tot ongeveer 120 personen worden ontvangen. Mede dankzij een groep enthousiaste vrijwilligers en goede contacten met ondernemers in Buren is op het gebied van catering heel veel mogelijk. Laat u verrassen!

In het museum is ook een zogenaamde NFI-ruimte ingericht. U ziet daar in een hoek van een kamer een opengebroken kluis, bij de kluis treft u allerlei sporen aan. Onder begeleiding van een ervaren vrijwilliger en op basis van een casus kunt u sporenonderzoek verrichten met behulp van de daar aanwezige professionele apparatuur. In combinatie met een vergadering, een bezoek aan het museum (al dan niet met een rondleider) kan zo een ideale teambuildingsdag worden gehouden.

Het museum, de ontmoetingsruimte in de Dependance en de vergader- en werkruimten in de Commanderie, evenals de grote vergaderzaal in het Weeshuis zijn gratis toegankelijk voor dienstbesprekingen, recepties, presentaties of team-

Ontmoetingsruimte in de Dependance

buildingsdagen op verzoek van CKMar, een districtscommandant, Chef Kabinet of C-LOKKMar.

Deze ruimten van het Marechaussee Meeting Point /het museum zijn, op aanvraag en op basis van beschikbaarheid, eveneens gratis toegankelijk voor medewerkers, oud-medewerkers en veteranen van de KMar ten behoeve van vergaderingen, reünies, of samenkomsten. Dit geldt tevens voor begunstigers of leden van de Stichting Marechaussee Contact, de Stichting Vrienden Marechausseemuseum, de Vereniging Officieren KMar, het Thuisfrontcomité of de medezeggenschap van de KMar (voor zover zij al niet op basis van voorgaande gratis van deze ruimten gebruik konden maken).

Vergaderzaal in Weeshuis

Eventuele catering is wel voor rekening van de aanvrager. Voor het maken van afspraken kunt u bellen met mevrouw J. Heuff, tel 0344-571256, via het adres postbus@marechausseemuseum.nl kunt u haar ook per e-mail bereiken.

Werkplek in Commanderie

Wie weet wie het zijn?

In de SMC-nieuwsbrief van 6 januari 2013 (nummer 94) werden de lezers opgeroepen om door te geven welke lichterling staat afgebeeld op de omslag van het laatste (december-)nummer van Marechaussee Contact. Enkele begunstigers hadden de redactie benaderd met deze vraag. Zoals zo vaak bleek maar weer eens dat een uniform met een pet herkenning moeilijk maakt, vaak meent men zich zelf te herkennen, in een enkel geval gaat het dan om dezelfde persoon....doet denken aan onderstaande anekdote. Wie weet het? Wie is de eigenaar van deze foto's? Laat het de redactie weten.

Op 5 juli 1961 vertrokken enkele honderden voertuigen, vol geladen met militairen van de 1e divisie 7 december vanuit Oirschot naar La Courtine. Bij een kruispunt in Valkenswaard stond 's morgens al heel vroeg een oudere mevrouw met een pakje in de hand. Ze raakte in gesprek met de marechaussee van 11 MarCie die toezicht hield op de colonnes. Ze vertelde dat zij het pakje aan haar kleinzoon wilde geven die op weg was naar Frankrijk. Op de vraag bij welk onderdeel haar kleinzoon diende antwoordde ze: 'Dat weet ik niet maar hij heeft een groen pak aan'.

Nieuwe begunstigers

C.L. Benschop
Ber 73-1

L.J.P. van den Berg
Dpl 82-6

G. Dol
Ber 74-2
MFO

J. Douma
Dpl/Ber 71-2
MFO; DENY FLIGHT

H.C. van Hassel
Ber 58-5

M.A. Hessels
Dpl 87-3
MFO

J. Huijzers
Ber 52

J.P. Krijgsman
Ber 85-4

G. Kruisdijk
Dpl 60-1

G.A. van der Laan
Ber 73-4
UNIFIL; MFO;
UNTAG; UNAVEM III

C.T.J. de Lange
Dpl 61-3

J. Mooi
Ber 74-5
UNIFIL; MFO; UNPROFOR
EUFOR/IPU ; EUPM II

A.G.P. Oord
Ber 74-2
UNPROFOR

P.A. Rijken
Dpl 81-3

P.H.G. Wolfs
Dpl 81-3
Ber 81-4
MFO; UNAVEM II; DENY
FLIGHT;
UHMIH; KOSOVO; ISAF
URUZGAN

Wij heten de nieuwe begunstigers van harte welkom. In totaal vormen nu 3183 begunstigers, die dienen of gediend hebben bij de Koninklijke Marechaussee, het Korps Politietroepen of het Korps Militaire Politie/Koninklijke Marechaussee (of hun partners) en afkomstig zijn uit alle delen van onze bevolking, een substantiële kring van vrienden rondom het Wapen der Koninklijke Marechaussee.

Het Bestuur SMC

Overleden begunstigers

M. Alberts
Geboren 5 april 1927
Overleden op
27 november 2012
Dpl 6 DMC
Ned. Indië; St MPV

G. Bosscher
Geboren op 14 maart 1933
Overleden op
11 oktober 2012
Dpl 53-4

J.W.D. Bussing
Geboren op 8 juni 1933
Overleden op
25 januari 2013
Ber 53-3

L.M. Cuijpers
Geboren op 27 februari
1929
Overleden op
20 december 2012
Ber 48-56; Korea

J. Dolleman
Geboren op
23 september 1936
Overleden op
22 januari 2013
Dpl 56-4

J. Groot
Geboren op
5 september 1921
Overleden op
23 november 2012
Ber 46 -76

H.J.A. Kemperink
Geboren op 24 januari 1968
Overleden op 3 januari 2013
KVV; Ber 91-1
SFOR

M. Koers
Geboren op 25 april 1920
Overleden op
29 december 2012
Dpl/ Ber 1940 - 1942

J.M.L. de Koning
Geboren op 2 juni 1927
Overleden op 7 januari 2013
Dpl 6 DMC
Ned. Indië; 1 MPV; 3 MPV

J. van der Lelie
Geboren op 3 februari 1938
Overleden op
3 september 2012
Dpl 58-3

A.W.B.L. Oppewal
Geboren 28 juli 1941
Overleden op
2 september 2012
Dpl 60-4

M.J.J.G. Queis
Geboren op 18 maart 1945
Overleden op
12 november 2012
Dpl 63-2

J. Sluiter
Geboren op 4 juli 1920
Overleden op
7 januari 2013
Ber 46

D. Stigter
Geboren op
12 november 1925
Overleden op 14 juli 2012
OVW; Ned. Indië; MPV

J. Velema
Geboren op 2 mei 1923
Overleden op
10 december 2012
NBS; Ber 45-50

H. de Vries
Geboren op 19 juni 1915
Overleden op
28 december 2012
Korps Politietroepen

T. Wieringa
Geboren op 25 mei 1937
Overleden op
30 november 2012
Ber 55

B.J.G. Witbreuk
Geboren op 6 juni 1942
Overleden op
17 november 2012
Dpl 61-1

Bestuur en redactie Stichting
Marechaussee Contact
betuigen de nabestaanden
hun medeleven en wensen hen
sterkte toe.

Stichting Marechaussee Contact

Marechaussee Contact (MC) verschijnt zes maal per jaar en wordt verstrekt aan begunstigers van de Stichting Marechaussee Contact.

Nieuwe abonnees dienen zich derhalve eerst aan te melden als begunstiger. Hoewel uiterste zorg is besteed aan MC, aanvaardt noch de redactie, noch de stichting enige aansprakelijkheid voor eventuele fouten en/of onvolkomenheden in het blad.

Voorzitter

J. Vlaming
e-mail: vlamingj@gmail.com

Vice-voorzitter

G.N. Roes
e-mail: gerard.roes@planet.nl

Secretaris SMC

P. Scholte
Postbus 125
7590 AC Denekamp
Tel. 0049 594 1999099
e-mail: scholte.p@gmail.com
Tevens adres voor overlijdensberichten
SMC-begunstigers

Penningmeester

E. Bouwman
tel: 071 - 5416060
email: e.bouwman@ziggo.nl
algemene bankrekening: 3912106
t.n.v. SMC te Nieuw Vennepe
bankrekening SMC-artikelen: 916446
t.n.v. SMC te Zoeterwoude

Aanmeldingen, adresmutaties en werving

C. de Boom
Johan Frisplein 23
8071 LX Nunspeet
Tel. 0341-257129
e-mail: c.dboom@chello.nl

Administratie begunstigerbijdragen

P. van Sprang
Tel. 0252-674279
e-mail: begunstigersbijdragen@marechausseecontact.nl
Postbankrekening 3912106
t.n.v. SMC te Nieuw Vennepe
IBAN nr: NL82INGB0003912106
BIC nr: INGBNL2A

Commissie reünies, contactdagen en herdenkingen

R. Gras
Walstro 33
1273 BH Huizen
Tel. 035-5258313
e-mail: roelgras@hetnet.nl

Veteranen

F. H.C. Meijer
Tel. 0341-417087
e-mail: frans.meijer@kpnmail.nl

Indiërubriek

Zie adres aldaar

Redactie

J. Vlaming, R. Bouwman, F.H.C. Meijer, W.A. Geense, E.C.G. Boom, M.N.M. Broekhuizen-Klijnhout, E.A.W. Damen

Redactieadres

Weeshuiswal 9
4116 BR Buren
Tel. 0344-571256
e-mail: redactiemc@gmail.com

Webmaster SMC

R. Bouwman
e-mail: roelbouw@gmail.com

www.marechausseecontact.nl

Stichting Marechaussee Contact

De Stichting Marechaussee Contact (SMC) is een ideële stichting zonder winstoogmerk, op 24 oktober 1977 opgericht in Buren en gevestigd op het adres Weeshuiswal 9, 4116 BR, Buren (Gelderland). SMC is aangesloten bij het Veteranen Platform en onderhoudt nauwe banden met het Veteranen Instituut, het Museum der Koninklijke Marechaussee en andere relevante organisaties.

De Koninklijke Marechaussee is een militaire politieorganisatie waarin in het verleden het Korps Politietroepen en het Korps Militaire Politie in Nederlands-Indië zijn opgegaan.

Zowel beroeps- als dienstplichtig personeel, dat gediend heeft of dient bij het Wapen en/of bovengenoemde korpsen, wordt van harte uitgenodigd zich aan te melden als begunstiger van SMC.

Doelen

SMC heeft tot doel het onderhouden of vernieuwen van vriendschappelijke banden tussen hen die in het heden of verleden als militair of burger werkzaam waren of zijn bij de Koninklijke Marechaussee, Korps Militaire Politie/ Koninklijke Marechaussee en Korps Politietroepen. Tevens draagt SMC ertoe bij dat belangstelling voor en betrokkenheid met het Wapen der Koninklijke Marechaussee en de nauw daarbij betrokken instellingen levendig wordt gehouden. SMC wordt bij het realiseren van haar doelen ondersteund door enkele duizenden begunstigers.

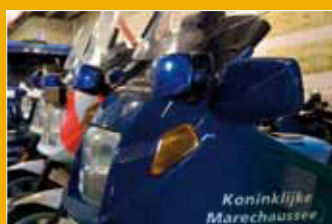
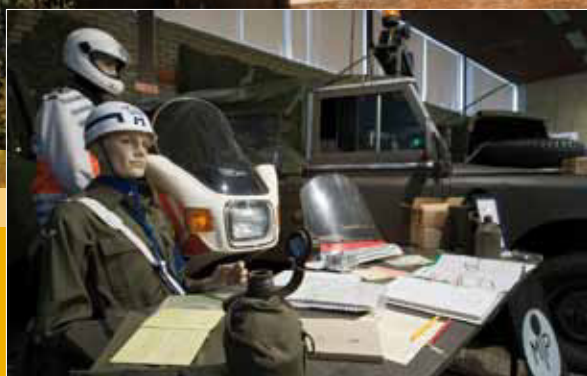
Hoe?

SMC tracht haar doel onder meer te realiseren door het:

- organiseren van contactbijeenkomsten, excursies en reünies
- deelnemen aan herdenkingen
- tonen van onderling medeleven bij 'lief en leed'-gebeurtenissen
- aandacht schenken aan hoogtijdagen van het Wapen
- uitgeven van 'Marechaussee Contact'
- informeren via de website www.marechausseecontact.nl
- verzenden van een wekelijkse nieuwsbrief
- ondersteunen van de veteranenzorg binnen de Koninklijke Marechaussee
- beantwoorden van specifieke vragen
- geven van voorlichting

Museum der Koninklijke Marechaussee

Weeshuiswal 9
4116 BR Buren
Tel: 0344-571256
W: www.marechausseemuseum.nl
E: postbus@marechausseemuseum.nl

Elke dag open van 12.30 -16.30 uur, voor feestdagen: zie website